Epistola ad clarissimum Roux ... circa annotationes novae pulsuum doctrinae utiles, quas nuper publici ivris fecit cl. de Haen ... / Ex gallica in latinam linguam versa. Cum adiuncta praefatione Josephi Hüttenbacher.

Contributors

Soleilhet, D. (Bertrandus Simo) Roux, Augustin, 1726-1776 Haen, Anton de, 1704-1776 Hüttenbacher, Josephi.

Publication/Creation

Vienna: R. Gräffer, 1770.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/m6xrn3t4

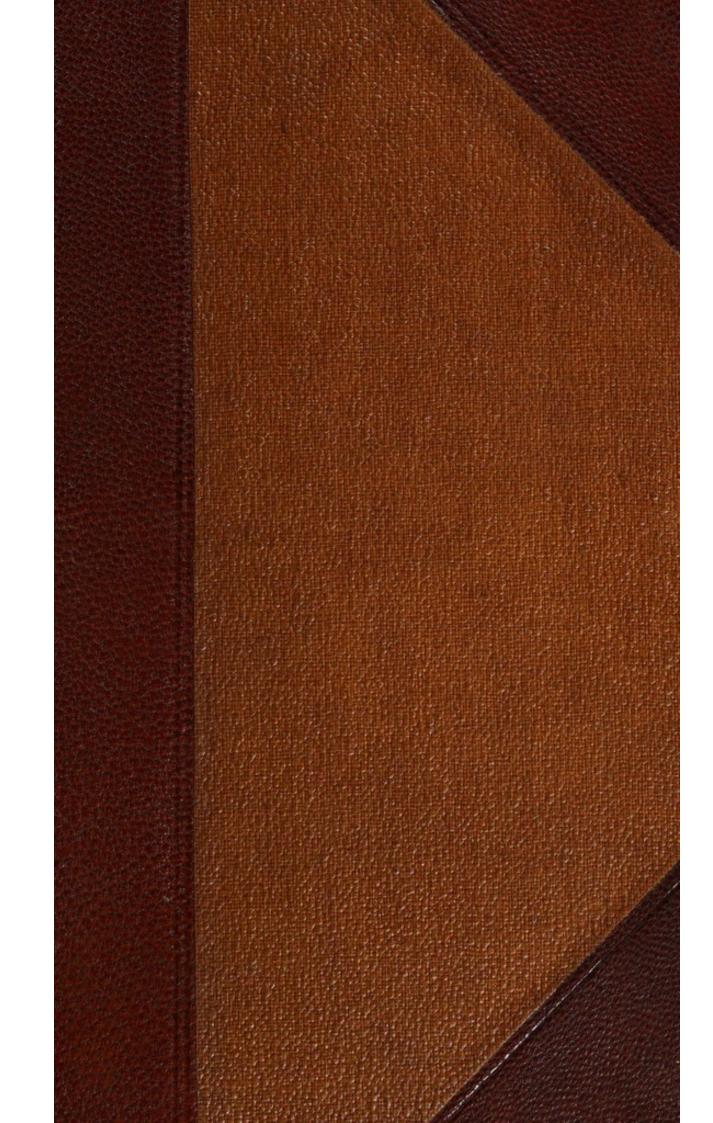
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

MEDICAL SOCIETY OF LONDON

ACCESSION NUMBER

PRESS MARK

SOIEILHET, B.S.

65803/A

XVIII 6

D. SOLEILHET,
DOCTORIS MEDICINAE MONSPELLENSIS,

EPISTOLA

A D

CLARISSIMVM ROUX,

MED. FACULT. PARISIENSIS DOCTOREM, DIARII MED. GALL. AVTHOREM ETC.

CIRCA

ANNOTATIONES NOVAE PVL-SVVM DOCTRINAE VTILES,

QVAS

NVPER PVBLICI IVRIS FECIT CL. DE HAEN,

S. C. R. A. MAIEST. ARCHIATER, NEC NON IN UNIVERSITATE VINDO-BONENSI PROFESSOR PRIMARIUS.

EX

GALLICA IN LATINAM LINGVAM

CVM ADIVNCTA PRAEFATIONE

IOSEPHI HVTTENBACHER.

DOCTORIS MEDICINAE VIENNENSIS.

VINDOBONAE,
APVD RVDOLPHVM GRAEFFER,
MDCCLXX.

Nihil ergo magis præstandum est, quam ne pecorum ritu sequamur antecedentium gregem, pergentes, non qua eundum est, sed qua itur - - primi exitio sequentibus sunt, versatque nos & præcipitat traditus per manus error - - quæramus igitur, quid optimum, non quid usitatissimum.

SENECA de vita beata.

Omnis scientia, atque ars debet aliquid habere Manisestum sensu comprehensum, ex quo oriatur & crescat.

SENECA, in Epistola 125.

S. I.

Spero, probabis benevole

Lector, meam epistolæ

bujus per partes diariis

gallicis a) insertæ ex

gallico in latinum sermonem versionem, si rationes meas mox dicendas æquiori volveris animo.

)(S. II.

a) Journale Encyclopedique dictis.

S. II.

Noviter Magnifici de Haen editum decimum tertium rationis medendi tomun perlegere incipiebam, ac non sine mentis commotione, non sine admiratione, nec sine moerore sequentia in ejus præfatione contra banc epistolam vibrata perlegi verba: RELATUM QUI-DEM MIHIFUIT, EXTITISSE INIQUOS DIFFAMANTIUM LIBELLORUM FABROS b) QUI SUBLARVATO MEDICI MONSPELLIENSIS NOMINE LIBELLUM INFAMEM PERI-ODICO CUIDAM SCRIPTO, 1N-

b) Abnormis sapiens, crassaque minerva.
Horat. Satyr. 1, 2. Saty. 2.

INSERUERINT. Et sequentia: ADVERSUS MEAS OBSERVA-TIONES PRIDRES, CERTAS CLARAS, TESTIBUSQUE NU-MEROSIS CONFIRMATAS NI-HIL SOLIDI IN LUCEM PRO-DIIT. Et paulo post : MULTIS RETRO ANNIS LIVIDORUM PULLITIEN NON LEGI, EOS-DEMOUE VELUT!FATUOS IGNES ARDENDO FATISCE-RE SINO. Et eodem loco viris clarissimis bæc Verba: IPSOS INVA-SIT SCELESTA CUPIDO OM-NIUM BONORUM AMOREM EXISTIMATIONEMQUEAME ALIENARE.

)(2

S. III.

S. III.

An ergo bæc cmnia palinodiam non requirunt? an non epistola bæc versione latina donari debet? videtur id exigere boni publici amor, ut tot Medici, ac medicinæ Studiosi, quibus idem diarium gallicum, vel non notum, vel si notum quidem, à lectione epistolæ eidem insertæ ex linguæ gallicæ sermonis ignorantia impediuntur, ipsi argumenta gravissima contra magnificum de Haen ibidem proposita æque et juste secumponderare valeant; id poscit utilitas publica, ne lecto duodecimo rationis medendi tomo alii ab utilissimo boc, et tot exteris decentibus laudibus condecorato, ab illustrissimo nostro Præside in Commenta-

riis suis expressis verbis omnibus recommendato, & ab illustris bujus viri propria experientia confirmato, a magno Boerbavio diu ante jam in institutionum pathologicarum semejotica recensito, & inculcato studio avertantur, ut medici juniores ex ea perspiciant, quam arduum, quantumque operis sit scolis medicis derelictis praxin exercere, videant quantum ipsis desit, ac quanto tempore opus babeant, ut tandem utilioribus ex natura sola bumani Corporis eruendis principiis sese informent, & Doctrinam Sequantur, quæ autocratiam naturæ Hippocrati adeo recommendatam pro sua basi agnoscit, ut demum bæc Epistola apud aquos infamia sua, qua notabatur, vindicetur, & bonos nomini Cl. Soleil-

)(3

betie

betii, qui pro falso sictoque orbi litterato venditur, restituatur. En quæ
mea ad traducendam banc epistolam motiva fuere.

S. IV.

Præstabit vero etiam paucis bic recensere, artem sphygmicam a cl. viris Bordevio ac Fouquetio traditam etiam in facultate viennensi jam suos invenisse Fautores, ac Patronos, qui rimandis borum virorum libris intenti, non infimam industriam buic Doctrinæ ad lectos ægrorum practice inquirendæ adbibuerunt, reique veritate toti, ac integri convicti ambobus eam manibus amplexi, utilitatem ac jucunditatem praxeos exercitii ex ea redundantem perbelle sentiunt

unt, bos inter primus locari meretur Henricus Josephus Collin nosocomii Pazmaniani Physicus laboriosissimus, ac urbis nostræ practicus celeberrimus, qui perlecto cl. Bordevii Libro c) cum mente ab omni præjudicio libera in nosocomio suo ægris omnis generis refertissimo solus, ac in silentio banc Dostrinam practice inquisivit per longum temporis spatium, demum verificata sibi bac Doctrina mibi opinionem suam communicavit, & obtento ex ejus manibus loquentis naturæ libro ad eam in nosocomio suo exercendam adbortatus, ducem mibi sese bic cum patienti ac benevolo animo exbibuit)(4

c) Recherches fur le pouls par rapport auxcrifes.

buit, pro quo publicas ipsi nunc gratius ago.

J. V.

Sub boc moliminum nostrorum deeursu expertissimus Collega ac amicus meus D. Wetsch d) iisdem ductus rationibus ipsam galliam petiit, & eam Doctrinam ab ipsis viris clarissimis Bordevio et Fouquetio ut ex Fontibus bausit, demunque Doctrina sua dives in Patriam rediit, ubi eidem cl. Collin illa, quæ de cl. Fouquetii libro e) & Doctrina organicorum Pulsuum audiverat, legerat, & expertus fuerat, narravit: quod studium cum magis adbuc cl.

e) Essai surle pouls.

d) Vide ejus librum Medicina ex Pulsu. Vi ennæ anno 1770.

cl. Collin miraretur, obtento et perle-Eto libro indefessim laboravit, ut borum caracterum vel veritatem, vel falsitatem detegeret, idque eo magis, quo magis primo conspectu bæc imaginaria ac incredibilia ipsi videbantur: verum de bujus viri præstantissima Doctrina undequaque innumeris experimentis convictus ac confirmatus, ille eam iterum publice in nosocomio suo laudare approbareque, et mibi de multis adbuc tun temporis dubitanti, aliisque sciendi cupidis eam, ad nostram admirationem apud ægros verificavit. Confirmabit cl. Collin banc Doctrinam Observationibus suis numerosis, magna exactitudine conscriptis in nosocomio tam in chronicis, quam in acutis morbis circa eam babi-

)(5

tis

tis, brevi in lucem edendis, quibus et ego & Viri expertissimi Doctores Medicinæ, Friedrich, Trabbucci, Ramponi, Oberleuthner, Canestrini & Birti medici Itali, Leat Brasiliensis, et de Guerre junior Doctor monspelliensis, ac alii adstitimus publicum ideo exhibituri testimonium.

S. VI.

An credibile, quod bæc Doctrina tam cito apud nos dispareat, tamque labili sine omni Observationum Fundamento suffulto insistat pedi, uti quibusadam dicere id placuit; nec unum, nec alterum votis illorum respondebit; novum continuo Splendorem bæc Doctrina aquiret, novum jam per nostra nume-

rosa observata et cl. Gandini f) pulcherrimum tractatum aquisivit. Certe boc solo argumento, quidam ad experiundum sese resolvebant: explorabant pulsum in diversis subjectis diversis diei temporibus, praecipue vero tempore aliquo post pastum serie digitorum æquali spatio pulsanti applicata, omnes fatebantur revera sese percipere varias in pulsationibus & intervallis vario tempore modificationes, tumque interrogati; an credant, naturam tam distincte, tam uniformiter frustra, & fine intentione has modificationes in arteriarum pulsu voluisse producere, an non bis exploratis operae pretium Gale-

num

f) Elementa artis sphygmicæ, idiomate italico scripta.

num imitari, experiri quidnam Natura, vel per banc, vel per illam modificationem spatii pulsantis indigitare, quænam portendere velit, sapientioribus ac flexilioribus animis plura proponere sæpe non opus fuit.

S. VII.

Cæterum annotationibus partim frivolis, seriis quibusdam banc sphygmicam Doctrinam labefactare frustra tentarunt, & cumplerumque eadem, quæ
in galliis bic opponerentur, easdem,
quas in altero tomo des Recherches inveni, bic enumerare ac respondere placuit. Ac primo oggeritur: nimis paradoxam banc Doctrinam ese; Verum
non attendebant sic cum plerisque novis

in medicina inventis agi, circulationem idem subiisse fatum, et cl. Fagonem, qui primus parisiis eam tuebatur, multos sibi conciliasse inimicos, interimeventus docuit, quod detractorum cerebra præjudiciis laboraverint, & Veritas justificabatur. 2) quod bæc Doctrina inutilis, imo perniciosa sit, ast Doctoris Guipatin asseclæ usum emeticorum ut perniciosum declarabant, & bujus remedii patroni veneficii bumani accusabantur, interim in memoriam bujus viri omnes sapientiores insurgunt. 3) quod sanas praxeos regulas conturbet; certe confirmat sanas, & in nosocomio Pazmaniano, quod jam fere per tres annos diligenter frequento, & in quo medicina magna attentione tam ad vete-

rum, quam ad recentiorum inventa ac Regulas inde fluentes babita ægris cum solicitudine sit; sapissime vidi, pulsum monitoris vices agere, & manum medicam agris non loquentibus, & sape ob gravitatem morbi non potentibus loqui ad partem maxime laborantem dirigere, neque unquam vidi neglectum aliquod signum aliud ab eo tempore, ex quo ars sphygmica ibi exercetur, cæterumsi Regulæ practicæ adeo esent determinatæ, ut consensum unanimum omnium medicorum mererentur, qui magna scientia ac experientia sunt, non oporteret easdem turbare, ast quam longe ab bac praxeos uniformitate adeo jactata absumus. 4) Quod bæc Doctrina non nisi ex veterum libris resuscitata fuerit; Verum

si boc est, cur innovatio audit? Certe Vestigia illius in galeno reperiuntur, sed pro maxima parte nova est, & illust. viris sua, ut Harvejo immortalis bujus inventionis gloria manebit. 5) Quod bæc Doctrina necessariam authoritatem non babeat, quam veritates medicæ babere debent; sed an minus publica authoritate confirmata cernitur, quam millenæ practicæ Regulæ, quibus tot medici confidunt. 6) Quod tot illustres Æsculapii filii caruerint ea, & inutile sit eidem incumbere ad famam, & nomen magni Medici comparandum; sed si omnia quibus magni nominis Medici ad famam aquirendam uti vel noluerunt, vel non potuerunt, in Medicina rejici deberent, quale erit id novum,

Medicamentum, ad quod confugere liceret, nonne omne inventum risu dignæ buic objectioni subjiceretur ? 7) Quod illis, qui publico imponere in animo babent, refugii loco esse possit; quidni publico imponant Sphygmatici, tot illustres viri Hispani, Angli, Galli, Germani? An ex boc capite, quod omnimode bi viri pruritum inde moderentur farragine Medicamentorum ægros obruendi, quod signa propria ad remedia debite applicanda determinent, quod Natura humana jura restituant, quæ artis mala applicatio ipsis adimere voluit, an boc imponere audit? 8) Quod nullo modo hos caracteres inveniant, rem tantum esse imaginariam, doctissimis opus esse digitis in bac re,

ast bis vel applicationis modus, studium, patientia, exercitium deficiunt, vel præjudiciose negant, vel quod rarissimum esse credo, ipsos tactus stupidior a naturali vel artificiali vitio natus ab bac cognitione excludit; quare imaginatione opus esset ? Practicus in bac arte dicit, veni, & vide: nam millenæ objectiones contra unicum demonstratum nil efficient; ignoti nulla cupido est; bis addendum, multis in bac arte clarissimis viris observatis cautelis opus esse, quæ pulchræ lectu sunt apud cl. Menuretum. g)

)()(S. VIII,

²⁾ Noveau Traité de pouls.

S. VIII.

Hæc sunt præter paucas alias futiles & ridiculas objectiones, qua bucusque contra utilissimam doctrinam a junioribus æque ac senioribus, ab imperitis & peritis, a practicis ac professoribus declamabantur, inter quos ultimos non infimum adversarium magnif. de HAEN reperire est; cui in duodecima parte rationis medendi in eam insurgere, & edicere placuit: TANTUMMO-DO EFUSMODI CEREBELLI DELIRAMENTAGENTIS HU-MANÆ NOS DOCERE ETDE-PLORANDUM IN AMORE VERI SIMPLICISQUE IN-CONSTANTIAM, ET EAM CON-

CONNATAM IPSIS ARRO GANTIAM, QUA MAJO-RUM INVENTIS MINIME CONTENTI PROPRII INGE-NII PARTU INNOTESCE-RE, CELEBRARIQUE GESTI-UNTb), qui HOC AUDAXJA-PETI GENUS propterea vituperare, calumniareque, ERUDITISSI-MIS ILLORUM DIGITIS irridere, totamque Doctrinam PRO NO-DO GORDIO debilioribus ac minus versatis proponere non erubescit; ast utinam saltem illustr. Halleri monitum i) quod frustra pro ipso militare credit, secutus fuisset, qui prudenter ac bono-)()(2 ri-

b) P. rat. m. 12. 1. 4. p. 177.

i) Elem. phys. T. 2. p. 272.

discio manifesto suum, sed ornatius, & longe amplius superstruxisse, quodque id experimentorum genus iteratione oporteat stare, aut everti, quorum utrumque otium & opportunitatem & liberum imprimis a præjudicata opinione animum posceret; adhibuitne magnif. de HAEN bas conditiones in exploranda bac Doctrina.

S. IX-

Non voluit, non potuit; nec mirandum, cum nec in aliis rebus eas adbibuerit, proptereaque semper infelix ejus asserendæ vel reprobandæ sententiæ methodus fuerat, id probat ejus de miliari febre Doctrina, quam quo-

tidie Collinius noster in nosocomio suo refutat, scriptis refutavit k), refutarunt magnif. Stoerk 1), Pringle m); probat infelix ejus exercitium in electricitatis ictu adbibendo, juste propterea a cl. Tysoto n) admonitus; probat inanis timor, & inermis oppositio erga emeticorum usum, a cl. Tyssoto o) & a cl. Balme p) egregie contra ipsum defensum; probat Systema irritabilitatis, ac sensibilitatis contra omnia ill. Halleri q) & cl. Cranzii r))()(3

k) Annus med. Tertius

1) Annus med. primus, secundus.

n) Epistola ad Hallerum pag. 167.

a) De febre biliofa.

p) Reflexions sur l'usage de Vomitifs.

q) Elementa physiol.

r) Tractatus de cordis irritabilitate.

m) Beobachtungen über die Krankheiten einer Urmee.

demonstrata prius negatum, nunc primo coacte admissium; sed manum ad tabulam! bis addi possunt nunc solum ad nos delatus doctissimus bomo Leopoldus marcus Antonius Caldani, qui in Esame del Capitolo settimo contenuto nella XII parte dell' ultima opera del chiarissimo signor Antonio de Haen in padova 1770, quam luculentissime ex sensu scriptorum & litterarum Halleri commonstravit, cl. Haenium per se ipsum, per Justinum ac Bonnetum quæsivisse reconciliari cum illustri Hallero, Hallerum palinodiam nec ratione insensibilitatis, nec ratione irritabilitatis cecinisse, dum sub finem cap. VI ita concludit: ora chi sara mai, che appresso cosi iprecise attestazioni abbia l'ardimen-

to di spaceiare a voce, & in iscritto, che il sig. di Haller nella nota quis-la palinodia? & chi mai quindi innanzi vorra farsi seudo del vostro capitolo tione canto, per sostenere una sfacciata menzogna. Probat ejus in colica pictonum curativa methodus, quam ut falsam, ut noxiam omnes gallici medici scriptis, & factis quotidie in suis nosocomiis demonstrant; probat ejus præjudicium in cicuta, aconito, oxymelle colchico, &c.a perillustri clarissimo ac magnifico Stoerk inventis remediis in difficillimis morbis efficacissimis repudiandis, quæ tamen omnium nationum & nostri medici ut talia scriptis ac factis recommendarunt; probat frustranee institu-

ta contra alcalinorum vim antisepticam experimenta, quam cl. Pringle s) & Gardanne t) egregie defenderant; probat malus ipsius conceptus de Camphora tanguam medicamento miliaria generanti & calefacienti, quem ex mente sanorum observata cl. Collin & propria cujusque experientia dudum delevit; probat opii in variolis profusa manu exbibendi mala consuetudo a cl. viris Tralles u), Tysot x) Joung y) restricta, cum usum opii in boc morbo rectius definirent; & balneorum in eruptione variolarum incauta administratio, quorum

t) Essai sur la putrefaction des humeurs animales.

21) Tractatus de opio.

x) Epistola ad Hallerum.

y) Abhandlung vom Mohnsafft.

Observ. sur les maladies des armées 3me edition.

rum noxam nuper demonstravit cl. Cottuni z); demum negata febris Hæmorrboidalis, uvæ ursinæ, & lysimamachiæ injusta ultra modum in persanando efficacia, pleuritidis false assignata sedes, chirurgica quædam tenuiter defensa; falsa nervi intercostalis originis assignatio, inustio cranii mortalis, probant, inquam, bæc omnia satis superque, ipsum nullibi bas conditiones implendi animum babuisse.

J. X.

Nunc sine illius consensu jam constat, quod clinicam praxin, ut ill. viri Bordevius ac Fouquetius perhibuerunt, re-

vera

z) De sedibus variolarum §. 54.

vera illorum Doctrina illustret, amplificetque, quod ut fax luminosos radios quaqua versum super tenebricosa & obscura artis medicæ dubia dispergat, quod eam certitudinem demum arti Medicæ diligenti cultu inducere valeat, quæ bucusque in aliis disciplinis visa, in nostra dudum optata, nunquam ad bodiernum usque diem obtenta fuerat, quæ scientiam medicam bumili artis conjecturalis titulo eximet, quod denique tot diversas in arte medica opiniones sententiasque conciliare, uniformitatem praxeos inducere, uno verbo fundamentum in ea omni posteritati constituere valeat.

Quare nihil superesse crediderim, quam ut sincero animo junioribus Æsculapii

lapii cultoribus illustrem bane Doctrinam etiam atque etiam recommendem, quam ut optem, ne banc Doctrinam obiter & tanquam parvi momenti rem considerent, idque vel ex propria negligentia, vel ex præjudicio ab aliis baufto, atque in eo confirmato, sed ut omni molimine buie Doctrinæ operam navent, manus ipsi admoveant, ut plurium conatibus ea indies majorem aquirat adbuc perfectionem, & ad talem gradum suc excellentiæ pertingat, cui nibil superaddi ulterius possit; ex quibus omnibus illum, quem ego quem tot alii illustres viri percipimus, fructum laborum suorum colligent, a miseris mortalibus ex defectu bujus artis cognitionis sæpe orca

traditis, imposterum salvandis, abomnibus benevolis æternas gratias, æternam gratitudinem relaturi. Vale benevole Lector! Dabam Viennæ Austriæ
1770.

D. Hüttenbacher,

EPISTOLA

D. Soleilhet Doctoris Medicinæ monspelliensis, ad clarissimum Roux Med. Facul. Parisiensis Doctorem diarii med. gallici authorem &c. Circa annotationes novæ pulsuum Doctrinæ utiles, quas nuper publici juris fecit Cl. de Haen S. C. R. A. Majestatis Archiater, nec non in Universitate Vindobonensi Professor Pri-

marius.

I on dedignaberis, Cl. Vir, me classi illustrium horum testium adnumerare, qui laudabili judicio, ac opinione

ctrinæ favorem testimonia perhibent luculentissima. His, qui me in cognitionem hujus rei deduxerunt, omnem tribuere justitiam debeo, & debito mihi fungi ossicio propono, si in eorum emolumentum hac mea expositione cedant quædam Annotationes a Cl. de Haen nuper editæ in opere, cui Titulus Antonii de Haen pars duodecima rationis medendi &c. Viennæ Austriæ An. 1768.

Maximæ, quam Cl. Hænio debeo reverentiæ non me subducam; in numerum suorum discipulorum me suscipiat, ardenter slagito: libertati meæ,
cum ipso, ut magistro meo consabulandi, parcat; parcat quoque, si meas, & amici mei combinatas ideas, qui quondam
consectaria suarum animadversionum

SUGHE

in hanc rem in lucem edet, ipsi proponam.

Annuit Cl. Haenius Modificationes pulsuum noviter descriptas, vel rythmos Particulares in classes ac species redactas, non esse commentorum ludibria, inveniri in corporis humani Natura, non esse sictitia.

Proprias suas felices ex pulsu de promptas prognoses annunciat: his storiam quorundam morborum tradit, in queis vestigia aliquarum modificationum pulsus inveniuntur; admittit quoque, Hippocratem & ejus successores signa ex pulsu desumpta ad prædicendas notabiliores morborum mutationes adhibuisse.

Hæc ex parte Cl. Haenii viri longe in arte sua celeberrimi concessa, Doctrinæ pulsuum novæ honori cedunt,

ars Sphygmica nunc omnium vota in fe rapiet; Verum dubi quædam magna huic viro supersunt, & cui non superessent dubia circa varias medicinæ partes adeo variis cogitandi modis subjectæ?

Attamen mihi proposui, has dissicultatum minutias solvere, & quæstionem pulsus eidem ordini annumerare,
quo ea incedunt de applicatione venæ sectionis & purgantium, de crisium
doctrina, urinarum historiæ, evacuationum alvinarum, sputorum, & quæ
referri possunt ad omnes sontes, ex
queis indicationes ad medicamenta, adhibenda desumimus, eæ demum, quæ
ad naturam eorundem remediorum
spectant.

Si Cl. de Haen demonstrem, quod tanti novam pulsus Doctrinam æstima-

re debeat, quanti omnes praxeos regulas æstimavit, quas apud ægros adhibebat, quorum historias recenset in duodecim suis Tomis, quod in iis magnus assertionum numerus reperiatur, de queis non minus dubitare licet, quam de signis ex pulsu desumptis, veniam dabit concludendi, quod cum minime, uti tamen debuit, percitus fuerit de eo, quod illius sententiis opponi posset ad iisdem valedicendum, pari ratione quibusdam dubiis de Do-Etrina pulsuum oriundis supersedere fortiter debeat.

Sed quale curriculum teram? ducem hujus viæ ipse Cl. Haenius sese offert mihi; non minus ipsum, ac te quoque alloqui, Cl. Vir, licitum erit, 6

videbit, me adeo non cavillatorem agere velle, ut potius me & alios ipse instruat, ardenter cupiam.

Illud, quod venerandum Professorem in Historia pulsus hesitare fecit, enodere studebo, attamen non nisi his stabilitis conditionibus: obsecro, respondebis mihi ad singulas quæstiones, quas proponere in animo habeo, atque cum ad fingulam responsum dederis, indicabo tibi effectum ex responfo tuo in animo meo natum. Impossibile est, mentem meam tibi aperire, si hac mea petitione defrauder; hæc enim ante omnia funt necessaria, ut de pluribus experimentis conveniamus, quæ dilucidationi materiei a nobis tractandæ inservire debent, vel quod plus est, hæc bene dilucidata me aptum reddere debent, ut ex instructione tua proficiam, quarum prima erit ad questiones meas responsio tua.

In præcedentibus tomis te jam conscripsisse pulsus historiam jactas (a (Hi-Storiam conscripsi) mentem tuam hoc modo declaras, ut credulis imponere velle videaris, dum scribis (medicos recentiores bispanos & gallos eamdem pulsus Historiam a te extensiorem longe. explanatioremque petiisse (b licet quidem nullum horum medicorum noscam, qui te propterea adivisset; spero te non minus humaniter mecum acturum, cum enim binæ nationes te, ut ita dicam, arbitrum constituant, non dedignaberis, & me quoque judicare.

1. Omnium primo ex te quæro, an satis certum sit, quod, uti affirmare

A 4

au-

⁽a P. 12. rat. m. in præfatione.

⁽b P. 12. rat. m. in Præfatione.

audes, Hippocrati honorem restitueris (restitui bonorem (c) dum nos doces, ipsum, si voluisset, potuisse multo extensiora, ac scripserat, de pulsibus proferre (si voluisset potuisset)? an non suffecisset tibi cum Cl. Clerico & tot aliis post Galenum, vel cum Cl. Menureto dicere, Hippocratem raro ad pulsus attendisse, ipsum non in integrum eos quidem ignorasse, sed tanti eos non fecisse, & ante ejus tempora minus adhuc cognitos fuisse, an non in culpa esset Hippocrates? an non omnium contemptu dignus, si assererem, ipsum, si voluisset eg. in 2. libro epidem., ubi tam bene cum reliquis congruisset, potuisse describere pulsum? non ne dignius pro Memoria hujus magni

⁽c P. 12. rat. c. 1. p. 14.

gni viri dictu, ipsum dignitatem hujus figni non cognovisse? uno verbo credisne, te majorem Hippocrate pulsuum cognitionem possidere? vel an credis, quod ea, quæ ex his propriis, seu veris, seu spuriis operibus corrasisti, mihi pro norma practica sufficiant? tandem an te primum arbitraris, qui Hippocratiscientiam Pulsuum attribuerit, & Authorem hujus partis Medicinæ proclamaverit? si alius quispiam eandem ac tu fovit opinionem, oportuisset illum citare, ni fallor. Profecto non te fugit, quæ Valeriola in hunc modum; hanc partem Hippocrates attingere non curavit, aut aggredi de industria noluit.

2. Galenum ubique mordes, adeo amisit savorem tuum, ut in materia pulsuum Aretæo ante ipsum primatum tribuere velis; quorsum hæc? appri-

me novi, te potuisse, nisi ill. Hallerus locum quemdam in methodo studendi Boerhavii emendaffet, ad vicinam Hippocrati epocham Aretæi vitam ducere, Sed cl. Clerico & ill. Hallero conductoribus vitam Aretæi ponis post illam Andromachi; quare, qui te præiere, illustrium virorum metam prætergrederis intorquendo illorum Annotationes? quare insistis adeo, quod Aretæus ante Galenum vixerit, & cur insultas Archigenis memoriæ, quod ea, quæ Aretæus noverit, & inde quaestum secerit? quæ de Aretæo adducis, quæ ex Vossio, Clerico, & aliis descripfisti, hæc omnia generaliter probant, Aretaum & Galenum ferme eodem vixisse tempore, unum vero alterius conscium non fuisse. Quidquid sit, cuine vis imponere, Aretæum, qui quidem hinc inde in suis

operibus de pulsu loquitur, mereri primum ante Galenum locum, qui tamen voluminosum, longe celeberrimum & pulcherrimum Tractatum de pulsu scripferat. DEUS et Galenus, exclamavit Gordonius, babuerunt notitiam pulsus DEUS novit & Galenus servus ejus. Nonne fervida tua pro Aretao Amicitia a tramite recto te aberrare fecit ? num fine oblectamento compendium Systematis galenici a cl. Menureto compositum legisti? an non velles potius tu, qui tantum sentis egregia edendi opera pruritum, & tam quærulo agitaris Timore, ne posteritati eadem adulterata, & per quamdam infidelem manum deformata tradentur (erubui legens meo forsitan nomine me mortuo, ni DEUS avertat, edenda) d) an velles potius

Ga-

d) P. 12, rat. m. c. 4. p. 188.

Galeni de pulsibus, quam de eadem materia Hippocratis & Aretai sua composuisse opera? an non meministi Loci illius Avega: de iis qua de pulsibus a Galeno dista sunt, dubia multa insidos bomines movere posse ad amplificanda Volumina Aremorandos Lestores, non est, quod ignorem.

g. Nonne ad periclitandam nostram eruditionem, de qua non foves amplam cogitationem (incautis & studio Hippocratico minus versatis e) silentio præterire affectas immensos labores Floyeri in pulsus Doctrinam? Attamen in tuis Observationibus eandem arripis methodum, applicas te ad metiendam frequentiam vel numerum majorem minoremve pulsationum. Si Hippocrates & Aretæus de hac re tanta protulissent,

quam

e) P. 12. rat, m. c. 4. pag. 167.

quam hic medicus anglus, certe consecrasses plura capita expositioni alicujus methodi pulsum calculandi, quam Gallorum quidam & Hispani potuissent tenere pro quodam tuorum inventorum, nisi Floyerus ibi sufficienter notus esset. Potuisses hic imponere (in cqutis f)). Sed notum est, Floyerum, ad mensuram reduxisse, maximam, ad quam pertingere pulsus valet, celeritatem et quod eum diviserit in classes, a minimo tarditatis gradu incipiendo, usque ad gradum maximum frequentiæ; non parum contribuit ad methodum pulsum tangendi horologium manu tenens juxta methodum Anglorum.

An existimas, sufficientem adesse rationem tibi attribuendi inventum

Me-

f) P. 12. rat. m. p. 167.

methodi numerum pulsationum computandi? vel an non cogitas, quod aliquando a te ratio repetetur de Systemate Floyeriano? nonne tibi videretur peropportunum, hunc medicum contra Anathema in tuto collocare, quod in tot viros eruditos vibras? non unicus dices, tam bene ut Aretæus pulsus noverat (Aretæus pulsum examinavit, descripsitque ita, ut nemo nestrum accuratius) g)

4) An Angliæ bellum indicere tibi animus est, plurimum venerande Professor, dum Galliam & Hispaniam instruis? en adhuc celebrem in Materia sphygmica Anglum, de quo nec verbulum proferre dignatus es. Quid culpæ comisit celeb. Coxius, cujus opus innotescit a duodecim vel tredecim animotescit a duodecim vel tredecim animotescit a duodecim vel tredecim animotescit.

nis

g) P. 12, rat. m, c. 2, in Summarii initio p. 15.

nis, & ut in gallicam linguam versum ab octo annis cum Commentario? Sane plurima inde desumere potuisses, ad articulum tuum de pulsu intermittente amplificandum ! quæ adfers, & quæ omittis de hoc pulsu ibidem adeo bene discussa per Coxium & ejus Commentatorem cl. Dabbadium inveniuntur, ut non credam, posse aliquem de hac parte pulsimantiæ ratiocinari, nisi de his duobus medicis loquatur, quos filentium tuum æternæ fors tradidisset oblivioni. Cl. Menuretus eorum memoriam tibi refricare debuisset, quia de iis mentionem injicit, uti cl. Marque, qui secundæ editioni libri, cui titulus Recherches sur le pouls, præerat; an ad hæc in responsionibus tuis advertis animum? & dabis ne, angliam Floyeri & Coxii gratia tantumdem juris habere ac nos in tuas instructiones? 5.

5. Et nostra schola Monspelliensis! & hæc Thesis de pulsu, quam D. Vigarous ibidem tanta cum laude defenderat, & coram docto & tam numeroso Auditorio anno 1760. Frustra in tua historia, quæ de iis cogitares. quæro; anhelo judicium tuum de testimonio nostrorum eruditorum Professorum de Lamure, Venel, Le Roi, Barthez, & Collegarum, nostris circa pulfus Doctrinam inventis adeo faventium. Saltem debuisses consulere opera celeberrimi illius Professoris Sauvagesii.

Quid dices, si illum leviter, percurrere digneris, de animi Candore, quocum adoptat decisiones recentes de pulsibus, de gaudio, quod testatur, quod veræ naturæ expressiones inventæ suerint (quam longe ante te

diligebat) in narium hæmorrhagia diarrhæa, sudore? dum consilium tibi erat, lectores tuos occupandi de eo, quod concernit-asphyxiam, an non potuisses supponere, quod ea recenseatur in classibus morborum cl. Sauvagesii? videbis ibidem hanc asphyxiam ea, qua oportet, assiduitate descriptam esse. Interim tibi dico, Galliam non ultimum locum tenere in methodo computandi numerum pulsationum arteriarum, ut Floyerus fecit. Multum loquebantur apud nos viri celebres de Pulsilogio Sauvagesii, & quod iterum in memoriam revocatur in libro des Recherches in opere cl. Michel & in Encyclopedia. Illustris Senacus, cujus iudicium, credo, æquilibras cum vestri illustris & sapientis Præsidis suo, non destitit periclitari varios gradus frequentiæ pulsus, habita ratione ad diversos morbos; an dabis, hanc partem Doctrinæ pulsus fecisse inter nos magnos profectus, ante quam tu suffragium tuum ipse dederis?

6. Iudicium de nobis fers, non tamen nostra opera legis b), nonne ex parte tua oportuisset, quædam reminiscentiæ indicia dare de infatigabili & excellenti cive D. Razouz medico non

cu-

h) Vide opera nostra l' idee de l' homme physique & moral; D. Robert Traité des principaux objets de medecine; D. Gardanne de Colica pictonum, & de Electricitate; Essai sur la putresaction; D. Balme Reslexions sur l'usage des Vomitits. Item Recherches sur l'Histoire de la medecine, sur les crises, sur la Position des glandes, sur les ecrouelles; aquitaniæ minerales aquæ Dissertatio, omnia de eodem Authore cl. Bordeu; item Institutiones ex novo Medicinæ conspectu. De crisibus in Enyclopedia: D. Aymen opus de crisibus. Sur le tissu muqueux a cl. Bordeu.

cujusdam Hospitii, sed nosocomii nemausani in omnibus rebus abundantis? videbis in suis tabellis nosologicis, opere quod multum honoris authori conciliat, exempla pulsus nasalis, intestinalis, gastrici, sudoris, pectoralis. Sic Observationes de pulsu qui secundum te non succedunt in Austria, nec in aere batavo i), admodum bene fuccedunt in aere septimanico; ne mireris, Medicinam ibi in summo splendore coli a tot circiter sæculis, ac anni sunt, in queis clinismo Austriaco facem præfers; opus adhuc est meminisse, quod invenias in opere cel. Razouz Historiam morborum quotidie obfervatorum in quibus ante te author computavit pulsationum numerum in

B 2 Febri

i) P. 12. rat. m. c. 3. p. 83. in Sumario.

hi inoculationis causem refricant, quæ tibi nimis odiosa est, quia quoque cel. Razouz multus est in bonis herbæ Solani essectibus, quos æque parum æstimas ac inoculationem, cogor ulterius pergere; antequam vero hunc articulum siniam, quæro ex te, cujus generis pulsilogium adhibeas.

Eris contentus cum thermometro Farenheitiano, quo uteris; heu! Vir clarissime! quam doleo penuriam temporis, ut tibi narrare possem casus nostros ratione thermometri, quod magni viri voluerunt in nosocomiis magnifico apparatu circumportare; interim parvam a te flagito instructionem de hac magni ponderis materia; doceas nos semel pro semper (ut tandem constet, an clinicam praxin iliustret

- k) manipulationem, dixissem brevi exercitium thermometri apud ægros.
- 7. Deum in testem advocas, a viginti retro annis te quæstioni pulsus studuisse (DEum testor me eandem toties a viginti retro annis ad incudem revocasse, ne qua negligentia privaret me a lumine veritatis 1)). Conscientia tua nullam tibi negligentiam exprobrat, & in hac & in aliis rebus (ut in cæteris); attamen neglexisti sermonem iniicere de opere cl. Fouquetii. Festina, venerande Præceptor, iuramentum tuum revocare; nonne revera neglexisti informationem de l'Essai sur le pouls, qui liber annunciatus, & pro meritis laudatus est, in secunda editione Libri des Recherches,

B 3 quam

k) Rat. med. T. 12. p. 2. in præfatione.

¹⁾ P. 12. rat. m. c. 3. S. 2. p. 115.

quam in manibus habes ? quod id solum attinet, jam longam responsio. nem a te peto, supplementum ad tuam duodecimam partem Rationis medendi. Hæc pars non est æquanda cum undecim præcedentibus, si non munita est tuis reflexionibus in opus, adeo in omnium manibus versatissimum, adeo notabile, adeo profundæ eruditionis, & tam firmis fundamentis innixum. Indigito tibi hunc librum, quia doleo tuum in hac re defectum, non obstante tuo amore in veritatem, & tua reverentia in fidem juris jurandi. Videbisne sine stupore in hoc opere 1mo quod juri tuo quod in Hippocratem prætendis, jam in antecessum responsum sit, vel quod honor tibi aufferatur primum te de eo locutum fuisse, & eum considerasse, ut

Do

Authorem omnis rei, quæ post eum de pulsus Doctrina dicta fuit. 2do quod ibidem duo celebres authores hispani nominentur, libro des Recherches posteriores, & in quibus, quocum ornasses historiam tuam, abunde invenisses? quid si quis te accusaret, te ex horum authorum Operibus tua hausisse, quin de iis mentionem facias? vel quid dicent medici Hispani, quibus instructionem tuam impertiri dignaris, (Hispani poposceruut) si detegent, quod non noscas ill. viros Don Juan, Louis Roche, & Francois garcia Hernandes, Don Manuel Gultieres de Los Rios? hi Solani discipuli eundem aerem spiritu ducunt, quem ducebat alio tempore famosissimus Don Pablo qui in nosocomio, ubi aliquibus studiosis Medicinæ leges dabat, volebat

Doctrinam pulsus in incunabulis supprimere, & qui, ut sapiens Coxius annotat, titulis suis superbiens, & parva fama, quam in suis regionibus sibi comparaverat, certa pulsus phænomena vaporibus fuliginosis attribuebat. An non existimares, quod hi vapores idem fignificent, ac illud forte aliorum? exemplum de Don Pablo nonne tibi satis probat, quod nosocomio quis præesse possit, & destinatus esse ad juventutem medicam informandam (Novorum inventorum participem facere studiosam juventutem m)) absque eo, ut possideat hanc humanitatem, sapientiam, & doctrinam, quam similis exigeret locus? nunc judica, an nimium tibi faciam, si a te petam, ut mihi dice-

res

m) P. 12. rat. m. c. 3. p. 115.

res, an tuam historiam pulsus tam absolutam credas, ac videris nobis de ea
spem facere velle? (Historiam explanatiorem.); interea dum ibidem nec
verbulo operis cl. Fouquetii mentio
sit, quod apud nos in omnium manibus versatur?

8. Nescio, quo me geram modo in proponendis meis quibusdam animadversionibus in usum quem de quodam opere ill. Morgagni facis.

Ante octo annos ill. Morgagnius primam editionem dedit suarum epistolarum anatomicarum, ante tres fere annos secundam editionem suam promulgavit; quomodo evenit, clarissime, quod in Historiæ tuæ cursu, quæ anno 1768 primo apparuit, & quam (dicis) ab Hippocrate usque ad nostra tempora prosequeris (Historiam pula

suum prosequar ab Hippocratis ævo ad sæculum nostrum n)) quomodo, dico, potuisti fecundam Morgagni editionem ante opera Solani, cl. Nihelii, libri des Recherches, & cl. Micheli ponere, qui omnes jam ante primam Morgagni Editionem scripserant. Intentum tuum princeps est, hæc opera cum iis, quæ ea precesserant, comparandi; obje-Etum tuum comparationis illico desumis ex Hippocrate, Aretæo, Wiero, Prospero Alpino, & aliis, & post hæc ponis in amæno horum veterum authorum circulo ante Solanum, & ejus asseclas ill. Morgagnium, qui post hos ultimos scripserat; tacite illis eorum filentium de ill. Morgagnio objicis, insinuas, Morgagnium de pulsibus eadem,

imo

n) P, 12. rat. m. in præfat. p. 3.

imo plura quam eos dixisse. Explicas te modo quodam, quo labores tuos in notabilem errorem conjicere posses. Ornas tuum librum quibusdam Morgagni animadversionibus, & locum tibi ante Solanum & Cl. Nibellium vendicare studes, vel saltem ad latera eorum (vi ginti retro annis n). An non naturæ convenientius, audeo dicere, & honestati magis congruum fuisset, nostratibus gratulari, quod suas cum ill. Morgagni ideis confirmare valeant? ubi est fides tua? ubi hic animicandor tibi adeo familiaris? Servantur in archivis nosocomii Pazmaniani Testimonia Fidei Haniana.

9. Non me latet, quod tentaveris hunc anachronismum corrigere, vel aliam faciem illi præbere in indice summa-

⁽o P. 12. rat. m. l. 3. p. 115.

mario capitis 2di tui, ubi, dum juxta ordinem authores veteres breviter recenses, in transitu mentionem aliquam de tribus vel duobus recentioribus injicis, inter quos reperitur ill. Morgagnius. Sed nonne hic fragmentum nimis novi panni veteri sartæ vesti superimponis? an non quis contra tuam intentionem per has merces decipi posset? quod omnes scire debeant interesset, est, quod dum laudas ill. Morgagnium, tibi bene caveas de tam mala actione, qua nobis indigitares, quæ in suis litteris quam maxime Doctrinæ nostræ faverent; quare non loqueris eg. de his pleuritidibus, in queis pulsus erat, parvus, debilis, in æqualis ob præsentiam vermium in ventriculo, & quæ ope emetici curabantur? nonne ideo, quia vis parcere volupta-

ti fusius dicendi quasi de tuis propriis, de præsentia vermium in intestinis sine quidquam dicendo de nostris au. thoribus, qui de ea re jam diu ante te egerant; permitte, ut tibi in memoriam revocem, quod in libro des recherches inveniatur, præsentiam vermium in intestinis pulsum reddere irregularem, vivum, serratum, trementem, inæqua. lem, & quod pulsus gastricus sit parvus, serratus, in æqualis; nonne ideo, quia emetica abhorres, uti noster Patinus ? quare dum de pulsu intermittenti loqueris, non dicis cum propriis terminis ill: Morgagni, quod medici plerumque de intermissione pulsus terrefiant? quod hæc intermissio sæpe oriatur ex vitio in ventriculo vel in intestinis hærente, & quæ per reme. dia convenientia tolli potest quod in

pe per flatus generetur, quarum causa tolli potest, & qui irritando genus nervosum cordis motus turbant (m; non ne hæc & alia silentio præteriisti, quia videtur, ill: Morgagnium ordini aliquomodo eorum Authorum annumerari posse, qui de nova pulsimantia scripserunt; & contendes ne, illum ad inimicos novæ Doctrinæ ponere, uti eum

in

p) Simile legi potest in Cl. D. Unzeri met dici germani libro cui titulus, ber Urzeine medicinische Wochenschrift, 245 stes Stuck, ubi, postquam de Colica ab indigestione nata signa recensuit, & inter hos posuit pulsum parvum, debilem omni modo irregularem, & inter mittentem, in honorem ill. virorum addit saquentia: ultimum signum est distincti, vum & in libris novissimis variorum medicorum observationes sactæ reperiuntur, quod talis pulsus vel Diarrhæam, prænunciet, vel vero medico indicationem præbeat, ut ægro purgans propinare debeat.

in tua historia posuisti ante nostros authores, qui eum præcedebant, & qui in lucem edebant ante eum, uti ante te, veritates, quæ in illius operibus in veniuntur.

gnius tibi præstitit; video te illum iterum atque iteram citare.

Sed an non idem tibi applicare liceat, quod de Hippocrate ratione nostrorum pulsus Authorum observas; errant seu illum citent, vel non citent
(cum æque errent Hippocratem laudantes.
quam vituperantes); loca tibi indigitavi,
ubi ill: Morgagnium sequi deberes,

En loca, ubi eum adeo miro modo exscripsisti ut mihi statim iu mentem venerit tibi ante occulos ponere in duabus paginis loca Morgagni, & tua;

Aliam incedo viam, quæ me securis-

sime ad finem propositum ducat. Si ill: Morgagnius aliquam fuam epistolam cum asphyxia incipit, non deseris tuum ducem, & quoque articulum de asphyxia ponis; si Morgagnius opinionom Stablii revocat de differentia celeritatis ac frequentiæ pulsus, Stablius felicis memoriæ etiam a te aliquod approbationis signnm recipit, & uti ill. Morgagnius observationem adjungit, quæ ipsi propria est, tu statim eam describis, & adjungis aliquam de te, vel tuis auditoribus. Cl. Morgagnius se explicat de attentione debita utriusque Carpi pulsum tangendi, & de necessitate omnes possibiles arterias of. fendendi, tu similem illico adfers historiam, in qua corrigis aliquos tuorum collegarum minus teinstructorum.

Si ill: Morgagni Lancisium citat ratione pulsus intermittentis, Lancisius eundem a te recipit honorem; III. Morgagnius invenit in Cl. Ramazzinio historiam judæi, qui exanimatus, & sine pulsu erat per quatuor dies ante suam mortem; hic Judæus & locus Ramazzinii, ubi de eo quæstio est, in tua historia scenam etiam suam ludunt. Ill. Morgagni de sene loquitur, qui se in lecto hinc inde ja-Etitabat sine pulsus indicio & paulo post moriebatur; invenio apud te eundem sese jactitantem senem, & mortuum, uti apud Morgagnium. Ballonius perhibet, quod ope purgantium hominem curaverit, cui pulsus erat languidus; hæc observatio Morgagnio in mentem venerat, & in tuo libro eandem observationem sideliter nar-

ras; Ill. Morgagnius loquitur de illis Asphyxiis unius & duorum dierum, de quibus in sepulchreto Bonetti sermo est & apud te hæ diu durantes Asphyxiæ & sepulchretum reperiri est. Morgagni loquitur de pulfu convalescentium; quod de eo dixerat, id apud te invenitur; dum ill. vir exempla adduxit tarditatis extraordinariæ in pulsu, hæc tarditas longo etiam calamo in tuo opere describitur. Si illustris Vir decasibus loquitur, in quibus senum intermittentia attentionem postulat, tua quoque attentio per animadversiones hujus viri evigilat, loquitur de extraordinaria frequentia, & tu quoque.

Si ill. Vir extensius paullo discutit id admirandum in certis asphyxiis, & ejus causas, tu quoque Difficultatem certas Asphyxias explicandi declamas;

facile creditur, quod Vesalius erudi. tioni ill. Morgagni non exciderit, & illi, qui tuum opus legent, videbunt, quantum tua eruditio Morgagnianæ debeat, invenient ibi Vesalium & riolanum, qui, nisi fallar, ex eadem occasione tibi innotuerunt. Uno verbo memoria tua tibi tanta servitia prestitit, præsertim in 20. capite, ut de verbo ad verbum ill: Morgagnium descripseris; an oportet lectores tuos bonæ tuæ fldei credere, viginti esse annos, quod hanc partem historiæ elimes. Vidit ea diem suum omnium primo in operibus ill: senis, & feliciter renascitur in tua 12. parte. Defendam hanc partem (quotquot in illam scribant, atque de blaterent multi, æque inconcussa subsistit. (q

Western Land Care of Care

C 2

II.

17. Obsecro te, ut mihi per mittas de iisdem ulterius sermonem facere. Ill. senex loquebatur de pulsu præsertim ut anatomicus, quærebat in sectione cadaverum causas, quæ in vivente Asphyxiam & intermissiones producere possent; juxta eum, & secundum fanam rationem hæ modificationes reipsa idem sunt; quid est intermissio, quam cito præteriens asphyxia, & quid asphyxia, nisi aliqua plus minus prolongata intermissio; nostri Authores vero locuti fuere de hac modifi. catione pulsus, ut medici, observantes mutationes ægris accidentes, qui de inrermissionibus & pulsuum irregularitatibus curabantur; porro in tam magno curatorum numero observarunt, vcl quod hæ modificationes pulsus habituales permaneant, vel vero quod communiter

niter accidit, superveniebant mutationes in intestinis notate, post quas pulsus rithmum suum naturalem iterum resumebat; nonne in utile erat, quod dum hoc Doctrinæ illorum caput indagares, occupatus tantum sueris de pulsibus habitualiter intermittentibus, de quibus non desiere post Solanum dicere, quod de illis non loquantur? Pulsus habitualiter inordinati non sunt critici, centies ac centies hoc repetiverunt

Sed illorum observationes non minus ideo concludunt ratione magni pulsuum numeri, qui exhibent rythmos particulares appropinquantibus evacuationibus magis vel minus criticis, & qui in statum naturalem redeunt evacuationibus finitis. Quare ergo operam perdis, Morgagnium de asphyxia

exscribendi? an ideo, ut probes in ejus præsentia impossibilitatem pulsum tangendi? an quispiam novorum sphyg. maticorum contenderat, pulsum, dum sensibilis non est, tangendum fore? dum de urinis, ut signo eos instruis, qui practicas tuas observationes solent frequentare r) an id primum erit, quod eis probes cum magno citationum apparatu, & imitando anatomicos, qui de sectione ex retentione urinæ mortuorum loquuntur, non semper urinam agrorum videri posse? an minus veritati consonum, inspectionem urinæ multas medico docere veritates, licet dentur subjecta, qui habent urinas habitualiter malas, turbidas, variabiles, an inde sequitur, quod ut plurimum doctrinam de urinis calere nullus opus

ha-

r) P. rat. m. 12. c. 3. p. 116,

habeat, idem cum pulsu vel intermittente, vel habitualiter inordinato accidit. Hi errores habituales pulsuum, qui rarissimi sunt, exceptionem quoque rarissimam de generali regula formant. Authores nostri loquebantur de his exceptionibus post hujus expositionem, quod communiter accidit; qua de causa ordinem rerum naturalium pervertis, tantum ut repetas, quæ te priora dicta sunt? sic invenies, quod Author libri des recherches jam ante te de pulsibus habitualiter irregularibus, & intermittentibus locutus suerit, quos febres reddunt æquales, ac regulares, & qui salutem ægrorum indicant in ea proportione, qua irregularitates & intermittentiæ reveniunt. Invenies etiam in quibusdam nostrorum authorum exempla intermissionum, ac inæqualitafpero alpino, Ballonio; an ergo aliud quid fecisti in elaboranda tua historia pul-suum, quam ex iisdem authoribus ea describere? tali pretio facile sibi comparatur eruditio; collectio ill: Morgagni plures adhuc historias pulsuum habitualiter vel per accidens intermittentium, plures cadaverum sectiones tibi comparare potest.

Nostri Authores locuti sunt de eventibus, qui sugitivas modificationes
sequuntur, verum id attentare bene tibi cavisti, alius alia vice id tentabit.
Tunc anatomicis opus erit, tunc omnes videbunt, quanta exactitudine illos perlegeris.

12. En, transeo ad locum principem, ad operis tui nucleum, ad arboris medullam, ad caput, ubi de Solano & viris cla. Bordeu, Nihellio, Michel, le Camus, & Menureto loqueris. Laudas omnes cum consueta tua urbanitate. ast & cum tua consueta libertate eos accusas, quod abominandæ hæresi faveant; vestra Excellentia, clamabat Haro, ad animæ interclusionem, illustrissime archiater! insinuas doctrinam hanc esse comparandam religionis hæresi (quam religionis veritas ab beterodoxis) Non interest hic inquirere tuam libertatem, qua sæpe de religione loqueris; majorem reverentiam erga eam possideo, quam ut istam nostris immisceam clamosis litigiis; interim satis nota alioquin vrbi virtus tua est (novimus nunquam formidabiliorem esse bænium, quamdum pietatem spirat). Sed monstra mihi, amabo te, locum, quo infallibile artis nostræ tribunal ponere debeam; dubi-

to, quod id fieri possit in illis locis viennæ, ubi hæresis cicutaria, colchica, inocculationis, & fublimati corrosivi viget! quo ergo tribunal pones? in hospitio tuo nonne? hic locus ille est, ubi salubris illa lisimachia crescit; sed nimis insisto pauxillæ vivaci. tati, quæ ex thalamis cordis tui bonitate p'enis erupeat; spero, quod de hoc zeli tui excessu revenies, qui viscera tua movisset usque ad asphyxiam producendam; redeo ad amabiles noitros hæreticos, permitte, ne fædus meum cum iis frangam, fratres nostri funt, venerande Professor, ad bonam viam eos reducere te oportet, audias preces, quas illorum loco erga te effundo. Imo. quare tantum in transitu nominas Cl. Michel, le Camus & Menuret? timeo, ne Cl. Michel opus nomine tantum noscas, an in alio loco, quam in illo Cl. Menureti legisti? 2. quare Cl.
Nihellius non efficere potuit, ut saltem in angliæ partem opinionem & in.
structionem tuam transmitteres; suspicor te ob Doctissimum & Sapientissimum Pringel hanc gravem Missionis
tuæ partem neglexisse.

Est enim iterum alia species hæreseos, quæ vestris acrimoniis Boerhavianis debitam non exhibuit reverentiam, spero tandem familiaritatem aliquam cum Cl. Michelio.

des Recherches notabilem habere prædilectionem; horum unus jam fatis cessit; legisti jam suum lapidem lydium? alter abhinc tredecim annis nec verbis nec literis quidquam de pulsus Doctrina reliquit! quare ejus librum tam tarde

cognovisti? quidquid sit, an mente tua & conscientia bene persuasus es, quod primus divinus ille Hispanus, quem natura scintilla ingenii Hippocratici donavit, plus in medicina laboraverit, quam omnes sui temporis collegæ. Audivi tale de ipso ferri judicium: si tibi placeret id, gauderem. Quod authorem des Recherches attinet, an noscis librum suo moderatiorem? non suscipit negotium mundum medicum instruendi, non delirat circa profelitismum: non tantum temporis habet ad gratum suum animum signisicandum; hinc illius explebo munus, nec timeo, te id in malam suscepturum fore partem. Cur dicis, authorem hunc asserere, quod multas veteribus incognitas modificationes invenerit, antequam Solanum noverit, cum tamen

modeste author confiteatur, quod plures pulsuum modificationes, qui ipsi singulares apparebant, tantum respicere ausus fuerit, ut motus mirabiliores, & nullius momenti, donec versionem cl. Lavirotte viderit; quo demum in hoc momento, venerande vir, cum tuo timore pro posteritate, & nostris nepotibus, quæ nos adeo agitat & hæe gravia verba eripit: citius tardius culpam incurremus factorum seu malitia seu ignorantia patratorum (Serius, ocius nos sive malitia, seu ignorantia sive erronea admisisse, sive utilia repulisse seri clamabunt nepotes); certe fine dubio, monumenta bonæ nostræ sidei remanebunt; qualem audaciam perhibes lectoribus tuis persuadendi, quod Commissarii a facultate parisina delecti ad librum pulsus novi Doctrinæ indagandum eundem ut praxi nocivum declafaverint. Non mendacii te argui vereris manifestissimi, quo tam polito
homini, uti tu quidem es, acerbius
nihil esse possit; quomodo cum facultate parisina in contentionem venire
audes, cum corpore omni veneratione digno? quare commentatorem cl.
Coxii non legebas; in hoc ac in tot aliis
te illustrasset.

An Aletophili viennenses & facultas hujus urbis approbabunt, quod sacta mutilabas, quorum facultati parisinæ interest. Et quid nobis cogitandum relinquis de iis, quæ adsers, &
quæ nescimus, cum videamus, quod
res, quæ sub oculis nostris agebantur,
tam leviter in animo tuo transeant.

14. An probare potes, quæ authori des Recherches, adhuc imputare au-

des? clamas, eum nonsolum negle. xisse, sed & contempsisse & viciasse Hippocratem (negligere, flocci facere, irridere s); pro nunc effectus est primi tui impetus, qui parum vivax est, ac fors violentus, credisne te loqui cum quodam cicutæ amico; ut veritatem dicam, reminiscor audivisse, authorem des Recherches confidere, ut alii innumeri, cicutæ vi in gravibus quibusdam morbis, atque quod, ut alii multi, magnam æstimationem ac venerationem pro doctissimo ac cla. Stoerkio, collega tuo habeat. Verum cicutæ fides, & cl. Stoerkio reverentia debita, adhibere potest, nec ideo Hippocrati sua demetur æstimatio; & disficulter mihi probabis, quod author libri des Recher-

ches

s) P. 12. rat. m. c. 4. p. 164.

ches in hunc contemptum inciderit. Unde tibi constat, quod ægros suos obruat emeticis, purgantibus, apozematibus, postquam eos venæ sectionibus jugulaverit, quod perturbet conamina naturæ per suam medendi methodum, & quod convictus esse debeat, quod pulsuum modificationes, de quibus legitur, malo regimini attribui debeant. (Inchoant V. S. perquam numerosa t) iterata exhibent vomitoria, quotidie bi, illi die saltem alterno corpora purgant; an sæpe non convincantur, mutationes pulsus cuncta perturbanti methodo tribui, adscribique oportere); abstineo a pluribus quæstionibus, quas tibi in hac materia folvendas proponere possem, sine dubio eas provides, tantum te debes ad-

mo-

t) P. 12. rat. m. c. 4. p. 207.

monere, quod non attenderis, plurimos morbos, quorum author meminit, tractatos fuisse in nosocomiis pon per ipsum authorem, sed medicos horum nosocomiorum, Grano plus attentionis in Præfationis lectione & metho+ di prudentis, qua observationes recensentur, falsum judicium tuum impedivisset. En aliud minoris momenti; ideo tantum profero, quia occasionem mihi præbet annotationem oculis tuis subjiciendi non mihi indifferentem. Dicis, authorem des Recherches authoritati Wieri inniti; veniam peto, in eo libro non est quæstio de hoc authore. Videas, quare author des Recherches, dum eandem viam ac Solano incedit, putaverit invenire generalem formulam aptam ad explicandas observationes, ex omni parte completas, quæ inveniuntur in libris tuo prioribus. Autumavit etiam, hanc formulam aptiorem adhuc effe ad observationes suas explicandas, quas quisque omni die apud ægros facere potest. En princeps suum objectum; quo plures observationes antiquas invenies, qui cum clavi ab ipfa propo. sita coincidunt, eo magis verum erit dicere, hanc clavim optimam esse, & eo meliorem fore ac inserviet ad observationes dilucidandas in ægris præsentes. Author des Recherches, dicebat cl. Vandermonde, contentus est defendere in præfatione operis sui, quod cum favore de illius observationibus conjecturare oporteat, quia bonorum observatorum confirmationem de veritate suorum factorum expectat. Non sic loquitur homo, qui successus

fuos

suos præconisare in animo habet, ve, rum impossibile est maximam fidem denegare quibusdam suis prognosticis. Nunc similitudinem instituas ipse, Virclarissime! inter methodum tuam, & illam cl. Vandermondii, de libro des Recherches judicium aliquod ferendi, qui tamen nondum vidit, uti tu legisti, magnum numerum factorum approbatorum in diversis operibus recensitorum, quæ post librum des Recherches apparuerunt, & quæ facta omni momento licet inspicere; liceat mihi quo. que tibi monstrare, quod, cum prima editio libri des Recherches, quam fors nunquam vidisti, sine authoris nomine apparuerit, & aliunde notum sit, cl. Marque medicum facultatis burdagalensis secundæ editioni præfuisse, moris non raro sit, authorem operis, D 2 dum

dum de eo sermo est, non citare ; id nobis honestius visum est pro authore, qui anonymus latere voluit, nec nomen suum divulgare; discas exinde, quæ placuerint tibi. Sed ne me accuses audaciæ, qua promulgo, quod primam non videris editionem, ante oculos tuos pono dicta tua de secunda editione. Apparuit anno 1768. aucta cum Tractatu de crisibus. (Librum eundem plurimum auctum, una cum tracta. tu olim de crisibus scripto edidit u), quare hanc secundam editionem plurimum auctam prætendis? interea dum cl. Marque nihil mutavit vel addidit toti operi? an nunc injuste metuo, te primam non vidisse editionem.

15

u) P. 12. rat. m. c. 3. J. 2. p. 100.

15. Non immoraris, cl. Præceptor, fermoni de pulsu sudoris a Galeno de-scripto, & ad nostra usque tempora in scolis adoptato.

Galenum te odisse jam (§. 2.) dixi, in quo tamen ill. van Swieten tantum detexit observationum thesaurum. Vim inductionum cæterum perbene sensisti, quas sapientiores pro possibilitate aliorum pulsuum rythmorum ex existentia rythmi sudoris deducunt. Oculos ab hoc objecto avertis, pro tali certe injucundo, qui sibi persuadere vult, pulsum nullatenus narium hæmorrhagiam, diarrhæam, menstrua indicare; interea dum omnis scolamedica de indicatione sudoris per pulsus rythmum testatur. En tandem, quod maxime in opere tuo ratione sudoris eminet. Author des Recherches, qui

semper te occupatum tenet, juxta te contra Hippocratem, & fere omnes alios medicos defenderat, quod vix, vel plane non per sudores crises fiant; (contra Hippocratem, cunctosve fere medicos statuit, vix x) dari sudorum crises y). In libro des Recherches ratione sudoris sequentes invenio propositiones. 1. Per veteres ac recentiores medicos decisum est, sudorem criticum præcedere pulsum plenum, mol-1em, undosum. 2. Hic pulsus undosus, cum pulsu pectorali similitudinem ha-

bum vix haberi pro particula, non apud Plautum, qui ait, ita tamen vix vivimus cum invidia summa seu quod idem est, tamen vix ita vivere licet cum incredibili invidia; non serius attendendum est latinismo cl. Hænii, v deatipse, quid de Plauti mente censeat.

v) P. rat. m. 12. C. 3. p. 160.

habet. 3. Pulsus pectoralis cum pulfu sudoris sæpius combinatur. 4. Verum hic quæstio tantum de pulsu simplici sudoris est. 5. Dum pulsus est inciduus, vel inæqualis, sic ut author eum descripsit, semper sudor expe-Etandus. 6. Pauci sudores vere critici funt, sæpissime symptomatici --in his ultimis non oportet semper omnia figna fudorum criticorum quærere, e. g. destinatum hujus pulsus rythmum. 7- Pulsus sudoris sæpe invenitur in fine paroxylini febrium intermittentium. 8. Sudores critici cum fuo pulsu sæpe in fine morborum acutorum obveniunt, 9. Pulsus sudoris sæpe pulsibus superioribus jungitur.

En sequelas harum propositionum: criticus sudor subinde obvenit in se-bribus intermittentibus & acutorum

fine: tunc pulsus sudoris simplex reperitur. Verum hic pulsus non præcedit sudores symptomaticos, nec illos, qui cum sputis conjunguntur, vel quacunque alia excretione, tunc enim pulsus est compositus vel complicatus, non vero simplex. Nam sudores symptomatici, & qui cum sputis junguntur, vel aliis excretionibus majorem efficiunt numerum. Sudores vere critici, & qui soli crisin procurant, respectu aliarum pauci numeri sunt. Non multi dantur sudores critici veri, ut plurimum symptomatici. Si medici, quibus optima adhibenda fides, loquebantur post Hippocratem, uti Author des Recherches, an non injuriam facis, culpando ipsum de hac re?

16. En clarissime Vir! medicum, quem inhæsitanter in eorum numerum

pono, qui maximam merentur fidem. Prætendit semper in dubio manendum esse, dum de effectibus crisium agitur, imo quoque dum completissimae nobis apparent, nec unquam certi quid prænunciandum fore, ob recidivæ timorem (Dubia prognosis danda semper, quamvis fiat evacuatio critica bona, dum videtur absoluta esse --- ne recidivam vel novum morbum faciat æger) si optimæ evacuationes, tales fine dubio, ac crises per sudores sunt, metum relinquere permittant recidivæ, vel alius morbi. nonne ideo hoc fiet, quia, qui apparuerunt sudores, vere critici nulla tenus fuere, vel, ut cum Authore des Recherches loquar, quia pauci critici sudores sunt, plurimi symptomatici. Idem magnus medicus, de quo cum tanta præcautione decido, exemplum sudoris

critici septimo die, qui criticus est, accidentis adfert; hic fudor calidus, copiosus, universalis erat, per spatium fex horarum durabat, & notabile levamen sequebatur. Prolongabatur tamen morbus, usque ad 34. diem cum gravibus fymptomatibus. Si talis sudor non est criticus, qualis criticus dicendus? adhuc repetam, non ne hoc exemplum probat, plurimos fudores fymptomaticos potius quam criticos esse. Magnus noster medicus admonet, quod huic sudori non confiderit, & factum hoc verum esse debuit, cum proponat: deficiebat ipsi conditio ab Hippocrate requisita pro criticis sudoribuo.

Hippocrates per plurima observat a docuit, quod sudores sive tremor & rigor eos præcesserit vel non præcesse-

rit, dubiæ prognoseos sint, donec post inquisitionem sequatur eventus, idque eo magis, cum sudores dentur, qui prima vice, alii, & quod plurimum accidit, qui ægros repetitis judicant vici-·bus, imo non semper ne a morte quidem ægros præservant, (crebritate observationum (funt de Hænii verba) Hippocrates dedicerat, haud modo, qui horrore præcedente caruissent, sed etiam, qui illum præcedentem habuissent, sudores incertæ prognosos esse, donec status insequens judicationis confirmaret certitudinem: quippe integre judicari quandoque ægros sudorum horum alteros unica, sæpe alios repetita vice, imo non semper inde ne a morte quidem ægrum præservari.)

Hic locus indicat, si bene intelligo, quod Hippocrates crisi per sudores non considerit, & quod pauci dentur

completi judicii. Testis est Chærion, qui vigesimo dic primo judicatus fuit, nescitur quomodo, licet probabile sit, id per sudorem copiosum septimo die apparentem factum fuisse. Testis Dromeadis uxor, quæ post tres sudores. tamen sexta moriebatur; hinc non videntur frequentes aut continui sudores semper salutem adferre certissimam. Testis Erasimus, qui toto morbi tempore sudabat, quinto die moriebatur. Ite n phreneticus, qui tribus primis diebus vehementer sudabat, quarta vero obiit. Item Eudoxi uxor, quæ a morbi initio sudabat, & septima moriebatur; item Nicolai Filius, qui septima moriebatur post sudores. Item Philiscus, qui sexta die inter sudores moriebatur, sudoribus prima & tertia die erumpentibus-.. tandem pauper italus sub oculis ducis

mei obiit, sudorem sibi multum usque ad 10. vitæ suæ sinem accersiens: ejus sanguis adeo densus erat, ut aquosa nullo modo sanguini se amplius miscere potuernit (sudor a sanguine sic condensato. ut aquosa epota haud ultra secum commiscere posset) post tot exempla, quis contendere auderet, sudores non esse ut plurimum symptomaticos, paucos reperiri criticos, id est, qui absolute & persecte judicarent morbum.

qui adeo opinioni authoris des Recharches ratione sudorum favet? tu ipse
es, Clarissime Præceptor, sic, tu ipse es,
Respice quartum operum tuorum tomum, qui parisiis anno 1764. apparuit, & ibidem omnia huc transcripta
reperies. Discipulos tuos admones ra-

tione crisium eventus semper in dubio versandos fore; historiam adfers sudoris critici apparentis, sive, qui re ipsa talis non fuit- Hippocratem adducis affirmantem: omnes fudores dubiæ prognoseos esse, (incertæ prognoseos) quodque pluribus sudoribus sæpe ad judicandos morbos opus sit, & quod raro (quandoque) unicus eos judicet, neque post hos ægrum salutis suæ securum omnino esse; nec de unico perfecte critico sudore sermonem injicis; Historias tantum sudorum maligni generis recenses per Hippocratem obser? vatorum; filentio præteris illos boni moris, quorum mentionem fecerat. Quarta hæc pars, adeo ad docendum apta, videtur tantum elaborata fuifse ad monstrandas fortes contentiomes, quas contra hos moves, qui-

salubritatem sudorum nimis generalem credunt. Directe aggrederis opiniones illorum, qui eruptiones cutaneas sere semper quidquam critici habere contendunr, & tu tamen vix hujus ultimæ generis crises cognoscis bonas; adularis tibi ipsi, ac gratularis immortalem te aquisivisse gloriam in Germania, quod omni vi hoc præjudi. cium publicum profligaveris. Longe remotus a cogitandi modo illius acerbæ frontis jurisconsulti, qui cineribus suis certam regionem privare minitabatar, cum lætitia prævides, quod Germani tuos veneraturi sint ob reformationem, quam in terris illorum introduxisti, ad immunes eos ab hac plaga reddendos, quæ in sudorum confidentia consistit (nec plane in gratos meos cineres germaniæ fore bario.

lor, quando ab bac funesta plaga pene immunes, me ad juvante ac urgente se redditos esse recordabuntur). Tandem eo majori securitate de sudoribus loqueris, quo majorem abundantiam de hac materia inveneras in Sennerto, qui tibi ad Hippocratem viam paravit, Riverio, Sydenbamio, Baglivio, van Svietenio. Centies illis irasceris, qui ægros stragulis obruunt, & gaudio perfunduntur, dum eas sudare vident. Omnes hos sudores consideras, ut jusculum pro fellibus, seu ut casus, qui morbum tantum augent; interea iras. ceris adhuc authori des Recherches, quod paucis terminis idem de sudoribus longe ante te jam docuerit. Cæterum an vis exempla pulsus sudoris simplicis scire, quæ mehercle ado certe subinde apparent (vel dum bene criticus ac simplex est) uti nasus in facie hominum, si fas est ita loqui; consulta cl. viros Razouz, Fouquet, Gabriel, Bories de sette &c.

18. Si vota tua hodie pro omnibus nostris pulsus asseclis colligere non potis eram, saltem authori des Recherches te propitium reddere spero. An legisti, quæ de systemate cellularis telæ ante duos annos edidit. Qualem tibi ipsum singere amares, talem ibi eum invenies, magnum pharmacorum sectatorem, apertum Hippocratis y) inimicum. Usque ad textus cellularis epocham simplicem historicum & observatorem tantum egit; maxime hunc

E

Ca-

y) Vide loca in libro des Recherches sur le tissu muqueux pag. 54. 95. 101. 107. 116. 119. 122. 124. 127. 136. 141. 151. 166. 176, 179. 183. 167. 201. 217. 226. &c.

caracterem in tractatu de pulsu & de crisibus retinuit, tandem sese magis affirmative explicuit; age perlustra omnia, quæ circa hanc rem scripsit; observabis, an exprobrationes ob Hippocratem ipfi a te factas mereatur, vel an non favorabilius tulerit de ipso judicium cl. Vandermondius, qui in hunc modum : admodum fingulare id ipfum est, quod Author des Recherches in pulsuum decursu invenerit, quomodo ideæ Hippocratis quaternariis & ternariis morborum diebus innitantur.

Historia pulsus novum splendorem medicinæ Hippocraticæ adsert, cujus partes tam fortiter author noster tenere videtur, ut ipse alia quæque systemata artis nostræ slocci faciat. Applicationem systematis sui ad praxin tam parum ambit, ut potius dubia sua

proponere, & practicos ad ea enodan. da incitare contentus fuerit. An satis verborum protuli, quibus quietum te ac mitem reddere possim? Cl. Coxii comentator magis tibi adhuc hanc rem explicabit, & quispiam testium doctrinæ pulsus tibi dicet, quod injustum esfet petere, ut opiniones authoris ad easdem postea impugnandas divinentur; per bene recordor, quod illustri Hallero speciem amnestiæ obtuleris, cum sciveris, ipsum in suis experimentis de irribabilitate tuæ pathologiæ pepercisse (rebus sic se habentibus manum de tabula, manifestum jam est, illustrissimum Hallerum de mutanda pathologia ne somniasse quidem. z) Eandem circiter indulgentiam pro authore des Recherches spero.

E 2

19.

z) Rat, m. 12. c. 7. p. 272.

19. Cl. Michel, & Cox proprie dicendo primi sunt, qui indicationes curationum morborum ex pulsuum Rythmo palam & libere deduxerunt, hinc tibi cum iis agendum, dum in conspectu omnium medicorum declaras, novam pulsus doctrinam pro medicina perniciosam. Hodie id publicas, & alia vice sine dubio id probabis (medicinam subvertit); hoc examinandum relinquo te inter, ac Cl. Viros Michelium, le Camus, Dahadium Coxii Commentatorem, & alios. Præcipue conjecturo, quod Fouquetium in numerum eorum ponere amares, quibus specimen ruinæ me. dicinalis per novam pulsus doctrinam ortæ debes; pulchram thesin quoque nosco a Cl. Verdelhan des moles, & Gauthier editam de indicatione applicationis purgantium ex pulsibus desump-

ta; hæc duo facultatis parisinæ membra dicta sua ex adverso, æquali robore, & Professorio modo contra te defendent. Videbis pulsuum doctrinam suas etiam inter nos & in ipso facultatis nostræ sinu habere fautores, hinc rationem non invenies dicendi, quod exinde proscripta fuerit; (tanquam praxi detrimentosam a) quasi facultas decretum seu generalem hujus materiæ deliberationem instituisset! An non saltem admittes, quod debuisses discipulis tuis citare ac monstrare hanc thesin in tua pulsuum historia? sed tua attentione non dignas existimas has theses, nam siluisti de iis, Cl. Scheffelii, Gmelini, Erbardi in austria, aut in Germania.

E 3

20,

a) Rat. m. 12. c. 4. in S. 1. p. 163.

20. Qued Cl. Menuretum concernit, particularem attentionem meretur; vi. deris mihi caput unicum, si non volumen integrum ipsi debere propter sapientes ejus annotationes de pulsuum systemate, a viginti retro sæculis, apud chinenses exculto; non est possibile creditu, quam ægre tulerint amici mei, pulsuum, ut ego, exploratores filentium tuum de his chinensibus anecdotis. Cl. Clejerum & Barchusium & plures alios authores confultandos habebas; quam pulchre modernis probare potuisses, ipsos nihil novi attulisse, cum chinenses longe ante ipsos ac Hippocratem, vel saltem ante amicum tuum Aretæum talia tradiderint. Ex qua ratione, obsecrote, tam profundum tenuisti silentium de hac parte Doctrinæ Chinensium, quæ comparari cum illa

quondam non negligetur scola, quam tu medicam appellas, & quæ semper ratione pulsus unanimis erat (a pluribus retro sæculis scola medica consideravit pulsum b); ratione hujus tui filentii dissentiebamus; quod me attinet, credo, te discussionem systematis chinensis pro supplemento ad tuam pulsus historiam asservasse, alius contendebat te nunquam systema hoc in medium prolaturum, quoniam mussites contra chinenses & aliquos græcos; contra hos, quia docuerunt, mundum ope cicutæ venenare, contra illos, ob voluntariam ignorantiam, in qua marcescunt.

Litteræ, quas illorum Imperatorum unus ad Boerhavium miserat, ipsis notitiam procurare debuissent de progres-

b) P. rat. 12, m. c. a. S. 5. p. 23.

su medicinæ Europeæ, & cognitionem de te, ut principe illius fulcro; sic sen. tiunt quidam aletophili Viennenses, quos noscis, & qui omnes de tuis testantur successibus, quidquid sit, hanc occasionem arripio te orandi, ut exa-Stam hujus epistolæ me doceas historiam, multum examinis hæc res caufavit; id tu finies, spero, uti nunc finis examen irritabilitatis (finis quastionis de sensibilitatate, ac irritabilitate c); auderem ne in transitu te omni observantia & opinionum teneritudine colere quam summarium hujus capitis mihi inspiravit. (Finis quastionis de fensibilitate ac irritabilitate) comparandum est juxta me verbo Sol sta ducis Josue; dicam etiam, hanc de irritabilitate disputationem jam inter nos finitam esse, uti

c) Prat. m. 2. p. 263.

uti de hac re convinci poteris, legendo quosdam Encyclopediæ Articulos,
& quosdam authores gallos. Doctores nostri monspelliensis e. g. ab An.
1743. jam eam examinarunt, & adoptarunt systema fere generaliter hodie
receptum de sensibilitate ac mobilitate
partium corporis viventis.

de Professor illustrare debebis; ad methodum pertinent, qua systema nostrorum authorum recenses. Quare silentio præteris exceptiones, quas iidem himedici regulis propositis opposuere; ibidem asseris, quod doceant, hanc modificationem pulsus Diarrhæam, hanc hæmorrhagiam, hanc sputa indicare &c. sed quo titulo has propositiones magis generales reddis, ac ii, qui eas progessors.

posuere? quare ipsorum systema mutilas? ubique fapientes invenies exceptiones, quas tacere non licuerat. Relege, amabo te, caput quartum secundi voluminis des Recherches, & mihi dices deinde, an fensum recentiorum bene intellexeris, & an tua historia adeo completa, & adeo æqua fit composita, ac quidem de homine tuæ authoritatis expectari potuit : relege CI. Nibellium & Solanum: Videbis, an non dixerint, omnes crises suos pulsus excretorios non semper præcedere. Author des Recherches ultra progreditur, quærit, operam navat, omnes detegendi indicationes harum varieta. tum in pulsibus: non minus generaliter, quam particulariter verum est, quod in decursu naturali morborum, dum exceptiones possibiles calculandi

opera adhibetur omnis, regulæ novæ Doctrinæ, veræ, & utiles fint, & quod Medicus qui quotidie pulsum tangir, se cum his regulis occupare debeat. Exemplum quoddam meam opinionem declarabit. Restauratorem, fau. torem, & amatorem crisium, defensorem Hippocratis saltem in austria ubique te deprædicas, hic divinus magister te docuit crises cognoscere; sed quid responderes alicui, qui ad tuam opinionem infirmandam tibi crises negaret & ad id probandum tibi morborum historias adferret, ubi revera crises nullæ apparuerunt? Sine dubio responderes, quod, cum Hippocrates crises dari asserat, non dicat, quod eae semper & ubique adsint, & quod ideo fibi non contradicat; quare adeo fimplex ratiocinium non pulsuum Do-

Etrinæ posset epplicari? vera enim est & admissa sed non sine exceptione; nondum eo, devoluta, ut semper, & in omni morbo applicari possit, cum morbi dentur, in queis pulsus ryth" mos ordinarios non sequuntur; fere dixissem, quod pulsus se non explicent, id quod falsum esset, nam absentia signorum criticorum pulsus, dum naturaliter deberent apparere, pro recentioribus est species explicationis seu expressionis negativæ, de qua pars defumi potest pro diagnosi & morborum prognosi; quid ergo rebellis in se fovet hæc doctrina, quæ eo gaudet commodo ut certa ratione cum crifium Doctrina comparari possit.

22. Hic perfectæ maturationis in pulsus Doctrina defectus, hæ lapidis

prominentis species, quæ prius illuc ponebantur, antequam his disquisitionibus incumbere cogitasses, naturaliter me ducunt ad quæstionem, amantissime archiater, an bene ad titulum des recherches attenderis : Titulus est, Recherches sur le pouls par rapport aux crises; an ullum fugit, in hoc opere tantum in transitu de pulsibus non criticis quæstionem moveri. Sed notabilis annotatio ratione chinensium ibidem legitur: brachium in plura tangendi loca diviserunt, ad quæ observatores seduli attendere debent; hic loci opus Cl, Fouquetii cum libro des recherches conciliatur. Cl. Fouquetins de proprio suo ingenio & mirabili Doc. trina, & summa sagacitate methodum chinensem explicavit, Doctrinam pulfus in genere novis inventis confirmavit. In libro des recherches pulfus caracteres principaliter petuntur ex
æqualitate vel inæqualitate pulfus, ex
æqualite vel inæqualitate intervalli inter pulfationes, ex fimplicitate vel reduplicatione pulfationum. Cl. Fouquetius alias duas æqualitatum vel inæqualitatum species adjungit, illam spatii
pulfantis, ubi pulfatio præcipue percipitur, illam formæ, seu siguræ, quam
arteria in pulfationibus exprimit.

En duas generales formulas, ad quas diversæ species pulsuum criticorum, organicorum, non criticorum referri valent. Frequentia vol tarditas pulsus, ejus durities vel mollities, ejus magnitudo vel parvitas, caracteres sunt subsidiarii, ad quos sine dubio recurrere nobis licitum est. Cl. Desbrestius jam

prævidit, quod quis conari possit invenire equidem contradictiones inter has duas methodos, de quibus quæstio est, sed idem medicus hanc rem adeo discusserat, ut jam non amplius locus sit cavillationibus. Semper apud nos verum manebit, pulsum naturæ expressionis, ejus rythmos bene perceptos consilii instar teneri posse, & eos consilium hoc explicare, uti urinæ, linqua, respiratio & alia omnia signa explicant.

23. Si quispiam unquam dicat, nor vam Doctrinam nostram Geometrice demonstratam esse, si quis hanc demonstrationum methodum a nobis exigat, ad quam nulla medicinæ practicæ notio perveniet; nonne vir clarissime, talis juste poneretur in classem illorum, qui prima logices sundamenta

non callent de hac methodo conjecturandi, medicis propria? nonne etiam ex his quæ mox observavi, concludes, cum non sit insolitum apud nos, judicare de pulsibus ex facta utriusque prædictæ methodi combinatione, observationes omnes, quæ nobis objici possunt, & quæ absque his duabus methodis factæ funt, nullius valoris nullius probationis adversus nos esse. Doleo revera me tibi dicere debere, tuas esse hujus farinæ, donec stabiliveris, quod observationes, in quibus caracteres de Recherches non inveneras, etiam iis caruerint, quos Fouquetius in opere suo delineavit; vides, clarissime Præceptor quod mihi aurem vellicare non patiar, ad confitendum, quod tibi revera in tuis ægris opinio tua juxta librum des Recherches non successerit, in

qui-

quibus pulsum in toto morbi decursu semper æqualem invenisse asseris. Hæc tua assertio paradoxa multis nostris Doctoribus videtur. Unus eorum mihi dicebat, quod te provocare vellet ad veritatem hanc dicendam, an unicus morbus acutus detur, in quo pulsus non variaverit tam fortitudine, quam intervallis, & evolutione pulsationum indiversis morbi periodis. Si vero constet, quod initia, status, & declinationes accessionum habeant suum specialem pulsum, & quod omnes pulfus in initio per observata omnia inter se similitudinem, uti pulsus status, ac declinationis habeant, nonne evidens est, quod in singula accessione tales pulsuum species distingui poterint, quas ingenuus observator ad suas classes reducere norit? id quod hic de ac-

cessionibus febrium dicitur, intelligi debet de quocunque morbo vel Febri, habet enim suum initium, statum, & finem & fingula periodus suo particulari pulsu notatur; poterit observator fedulus eodem modo approximare, comparare, & classificare pulsus diverfarum evacuationum, qui similitudinem inter se habere invenientur, hinc classem particularem constituent; id ergo, quod ut possibile concipiebatur, nostri authores præstitere, omnes practici intelligent, approbabuntque nec unicus est, qui cerebrum suum non suppelle-Etili factorum instructum habeat, quæ ad hanc speciem ædificii exstruendi non inservirent: si id aliter accideret, nunquam ex pulsu quid cognosci posfet.

25. Longe moratus fui, ut tibi quædam de ill. van Svvitenio narrrem; obsecro te meam excusationem apud illum in te suscipias: Historia tua tantum me ad ipsum revocat, quantum æstimatio ac veneratio, quam nobis ipsius persona ac opera excitare non desinunt; obiter dicis, quod Cl. Nichelii anno 1745. bis meminerit (illust. Præjes noster Nibellii in operis altero commentariorum Tomo anno 1745. edito bis meminerat d) verum in hanc affertionem laconicam parum commentari a me per mittas vellem, quæ minime iis pro instructione servit, qui tam diviti suppellectili caput suum non instructum habent, ac quidem tu. Ill: van Svieten Historiam Solani & Nihellii in compendium redegit! laudat hos duos

F 2

me

⁽d P. 12. rat. m. c. 3. p. 98.

medicos, affirmat, quod rei dignitas mereatur, ut ab omnibus, qui medicinæ operam dant, exploretur hæc quæstio; Solani & Nihelii detecta adoptat, addit, nullum dubium factis injici posse, de quibus honesti cives & medici testantur. Notat pariter, pulsum inciduum solani multum similitudinis habere cum pulsu Galeni undoso, & opinione Solani de pulsu diarrheæ criticæ utitur. Id oculis tuis cum omni tibi debita reverentia subjicere permittes; an non decuisset fidum historicum, qualis videri vis, id elogium lectoribus suis referre, quo ill. van Svviten Doctrinam pulsus in incunabulis suis honoraverat? an non candor, quocum ille observationibus horum duorum virorum omnem fidem habet, eas millies prepretiosiores lectoribus tuis reddere debebat, & præsertim tibi? atque æstimatio, quam præses tuus de Galeno fovet, in tot occasionibus, imo in materia pulsus ejus memor, nonne in tuis decisionibus te circum spectiorem reddere debebat? Tu vero contentus es edicere, ill- virum obiter operis Nibellii meminisse (meminerat f).

25. Sed non hic finis. Quare junior Medicus, qui non adeo fortunatus est, ut ex ill. van Svviten propriis lectionibus utilitatem capiat, & qui ipsum solumodo ex fama publica noscit, quare talis tibi loca illa in memoriam revocet, quae tam belle historiam tuam pulsus ornassent. Tantam observantiam illust. tuo præsidi significabas, dum

F 3

ipsi

f) P. rat. m. 12. c. 3. p. 98.

ipsi opusculum de hæmorrhoidibus dedicabas (de Hæmorrhoidibus libellus ... si ... facere jusseris obtemperabo; cum nibil magis mibi volupe esse posit, quam tibi, nibil nisi bonum publicum, nil nisi mortalium commoda, nibil demum nisi medicinæ incrementum, diu noctuque meditanti acspiranti obedire); en quæ te doceat; nonnisi alteri tomi (altero) mentionem fecisti; filuisti, quæ in quarto commentariorum tomo continentur, qui post secundum aliquot annis tardius apparuit, & longe prius duodecima tua rationis medendi parte: observaverat Solano de lucque dicrotum pulsum designare criticam narium hæmorrhagiam in morbis; hoc exemplo incitati medici omni attentione observarunt pulsantium arteriarum mutationem, ut inde eruerent signa prognostica tam in sanitate, quam in morbis. Sic pulsus uterinus

dictus, qui menstruorum eruptionem præcedere solet, describitur, pulsus ille plerumque est magis elevatus & expansus quam antea, simul est iuxqualis & dicrotus licet illud dicrotum, nec adeo frequenter, nec adeo distincte percipiatur quam in pulsu nasali, qui narium hæmorrhagiam præsagit, tamen est satis sensibile. Monet anonimus author, illum pulsum uterinum facilius percipi, dum prima instant menstrua, uti etiam in annosis, dum deficere incipiunt. Hisce diebus nobilis virginis pulsum tangens, quæ jam quadragesimum quintum ætatis annum superaverat, credebam, me percipere illum pulsum uterinum, unde rogavi, an adesset menstruorum tempus, respondet, se jam per tres menses illis caruisse; vix domum redieram, quin litteras miserit mibi ut moneret, menstruum fluxum jam adesse, qui sequentibus diebus satis magna copia fluere pergebat uti sæpius boc ætatis tempore solet contingere. Monet simul idem author illum pulsum post primas menstruorum perio dos non semper percipi, licet instent menstrua, cum in multis facillime prodeant absque ullo fere signo. Quare lectoribus tuis tam notabilem locum celas? An sic intentioni hujus viri respondes, cujus voluntas tua facit gaudia? Omnium optime valorem sui in medicis assensus cognoscis, & eum pulsus doctrinæ subtrahere studes? non utile ac necessarium esse autumas lectoribus tuis ut sciant, quod prima observatio viennæ facta de pulsu menstruorum ad ill. van Svviten pertineat, uti omnis scientia ad ipsum pertinet quam sub ejus auspiciis ibidem profiteris.

que ex tua parte famam merueris ab

æle-

aletophilis viennensibus tibi attributam, an non credis, quod, siquis parum astutius secretos hujus actionis elateres rimari vellet, suspicio in te cadere posset, quod quondam hanc primam publicam pulsus menstruorum demonstrationem tibi attribuere cupias (in aere austriaco). Non potuisti integre in quadam tuarum observationum hunc pulsum uterinum celare, satis de eo profers ad tuendum, quod illum cognoveris, & tamen sic agis, ut suo tempore negare eundem possis; si dubia habebas, hic locus erat, ut observationem tui præsidis revocares, & eam ante tuam poneres uti esse debet, bonam secundasset partem; certo straboni lucem attulisset, quem in tuo te exprimendi modo observare credidi. Per Deum immortalem, emenda hoc-

ce, ne minimam rationem tibi objiciendi relinquas, quod omnia facere velis, & omnia fecisse; interim mihi permittas occasionem obviam arripere, ut obiter, & in eo. quod pulsum concernit, lateri ill. van Svviten, illust. Senacum comitem nostrum archiatrorum adjungam. Hæc Doctrina attentionem, & audeo dicere, approbationem illlustrissimorum horum virorum meruit, de quibus posteritas leges acdecisiones recipiet, quas sæculum nostrum sibi imponere ab iisdem videt.

Sigillum suum apposuerunt novis observationibus, & tu nihil adsers de illorum cogitandi methodo. Hoc tuum silentium an non quondam suturas scolas in admirationem rapiet, dum per opera ill. virorum Senaci & van Svvie-

ten enutritæ fuerint, & per tua, quas tam pura posteritati tradere resolvisti? (erubui legens . . . meo forsitan nomine, me mortuo, ni Deus avertat, edenda, g)

27, Adhuc quædam, si placet, de Illust. vestro Præside, qua nobili simplicitate historiam suam & suas narrat reflexiones, quanta præcautione ægram suam interrogat, adeo non id, quod in pulsu querit, indicans, quam sapienter ac moderate concludit, qua honestate de exteris suis collegis loquitur, quacum ingenii acie, qua diligentia rythmos pulsus deprehenderat; aliam tu incedisti viam, vir clarissime! sine dubio in mente tua meliorem. Eam comparato cum hac, quam Preses tuus iniverat. Magno tu-

bæ

g) T. 12. C. 4. p. 148.

bæ sono promulgas, si fas est dicere, propositam methodum, qua tuas instituis observationes; ambulas in atriis nosoconii tui, numerosa & splendida cohortestipatus, cum qua lectos ægrorum obsides h), horas integras consumis in mendicandis pulsibus, & in commentandis operibus, quæ de iis loquuntur! tangitur, & iterum tangitur, dis. cutitur, vota comicorum colliguntur, legitur ac relegitur, in diaria medica inscribitur durus, subdurus, æqualis i) miseri ægri! parce exclamationi inconsideranter ori meo excidenti, parce judicio meo, quod pro prosperitate ege-

sta-

i) Duriusculus, molliculus, submollis &c. ridiculæ denominationes.

h) Lanquebam, sed tu comitatus, protinus ad me venisti centum symmache discipulis; centum me tetigere manus aqui-Ione gelatæ, non habui febrem, fymache, nunc habeo, pederete mallem. Mar-

statis tuæ manus meas versus cælum attollere facit. Ne mihi imputes, ob' jecta a me augeri, & rei in se seriosæ colores nimis fugaces a me induci. Loquor juxta ea, quæ de te ipse adducis, propriis tuis expressionibus utor (accedunt juniores medici - - - conveniunt quoque medici extranei juniores - - - coborte tam eleganti stipatus testibus idoneis circumdatus boc pulsuum examen institui, perfeci - - - sic ut aliquando boram integram lcEtioni unicæ impenderem - - - ad ægrorum lectulos, ut refricata memoria, sic mecum pulsum explorarent - - ejusmodi examen continuo repetitum ad pulsum exacte explorandum egregie aptavit k). Ego vero contendo, quod hæc, explorand pulsum methodus nulli fere rei inser viat, & quod sperari nullo modo pos-

fit

k) P. rat. m. 12 c. 3. p. 116. & 115.

sit de suturo in hoc studii genere profectu quodam, nisi in omni linea methodus Illust van Swieten tuæ multum contraria pro norma assumatur.

28 An ullum medicorum fugit, quod terror & perturbatio, quæ necessario ægrum capere debet, dum juniorum turba ejus lectum circumdat, ipsi non causet agitationem, quæ in pulsu percipietur? timidula virgo, æger doloribus obrutus, fæmina irritabili nervorum systemate prædita, juvenis curio. sus & agitatus, pauper ad suspicionem pronus, omnes hi perculfi, perterriti per assistentium cohortem, an bene infervire valent ad probam pulsuum sustinendam? in illorum ptæsentia sermones tenentur; figna nutu, occulis, facie exprimuntur, approbatur, vel rejicitur

citur coram ipsis; libri qui ab illis non intelliguntur, leguntur, in proxima conclavi scribitur, vel coram ipsis scribitur; tur; tu non credis, quod sibi immaginentur, ænigmata ipsis prælegi, sententiam de ipsorum vita vel morta subscribi, cadaver illorum expectari, ad hæc jam dispositionem sieri. Omnes hæ passiones plus minus pulsum alterant.

Populus noster monspelliensis nunquam quosdam ex his in turbas col·lectas videret, quin non cum sensu timoris, & iræ exclamaret, o corvi, corvi; & tu vis ut credamus quod in aere austriaco ægri nosocomii cujusdam recenter exstructi, & ubi cives urbis sibi invicem narrant, quod ibi experimenta instituantur cum ustionibus & trepanationibus in morbis capitis sine

fractura, tam sedati sint animi, ut non moveantut, & in speciem anxietatis incidant, & cordis palpitationem eo momento, ubi senex medicus, caput, & dux, satellitibus suis stipatus illis primus pulfum tangit, sequente cum tota cohorte? comici vero, qui pulsum tangunt, unus a dextris, a finistris alter, qui plus minus diligentiæ ostendunt juxta fervoris proportionem, qui eodem tempore pulsum tangere & magistrum audire volunt, dum opera prælegit, quorum linguam 1) non bene intelligunt, an credis, quod necessaria adsit ad observandum tranquillitas ad bene capiendos pulsuum rythmos præsente ægrorum agitatione? an credis, quod inter illos multi dentur, qui contradicere aut persequi audeant per

quæ

¹⁾ Græcam.

quæstiones sapientem, & celebrem magistrum, qui universæ europeæ medicinæ leges præscribit; nam de diversis horum comicorum partibus oritur galimatiæ species, ubi quisque agit secundum suam utilitatem, timorem, vel spem; & ubi nullus, ut ipsi placet, pulsum considerare audet.

Ergo veniam dabis, vir magnifice, quod integre tuis observationibus dises fidam, quæ cum tam fallaci, ac incommodo apparatu in pulsu tangendo exequuntur. Cumque hæ observationes nonnisi summa sit diversorum testimoniorum, testium multum exprobrandorum, & quorum testimonia sibi ipsi contradicunt, eas illegales esse credo; omnes recuso quingentas observationes, quas in tuis diariis custodis (quinentes, quas in tuis diariis custodis (quinentes)

gentorum & ultra agrorum diariis exacte omnia, qua ad pulsum, cateraque pertinent) & ex adductis a me rationibus, quas superius recensui, easdem recuso.

29. Quis me vituperabit, si pro norma assumam methodum ab ill: van Svvieten vero illo archiatro adhibitam, & si persuasum teneam, quod in pulsus quæstione oporteat plus, quam in aliis quæstionibus amæne, placide, ac suaviter agere. Permittet tibi ad limina publica afligere, & plenis decantare buccis omnia, quæ in decem vel duodecim lectis tantum videre poteris, qui duas nosocamii cameras implent, non multum laboris id tibi faciet: sufficit, quod certiores facti simus, 1. quod revera tantum decem vel duodecim lecti in tuo sint nosocomio; 2. quod tertia pars lectorum per ægros Chirurgicos

sit occupata. 3. Quod certis tempo. ribns fere nullus acutorum ibidem erat reperiundus. 4. Quod sæpissime tantum morbi Chronici ibidem inveniantur, tibi inservientes ad experimenta de uva ursi, lysimachia, electricitate faciunda, & in quibus rythmi vere critici pulsus tantum per vim habitualis morbi occultati funt, quantum per remediorum effectum, quæ de audaci satis testantur consilio. Transeo omnes has veritates, dum modo admittas, quod tali modo pulsus quæri, tangi que non possit, uti sit in venationum clamoribus, & quod hi venationum clamores saltem inutiles fint in loco, ubi pauciores prædæ venatoriæ quam venatores dan. tur; quando nostri medici nosocomia adeunt, in quibus per unum diem plures ægri, quam apud te per integrum

annum morantur, soli eo veniunt, vel cum duobus vel tribus sociis, sine rumore, fine apparatu, fine ut portis urbis agsliatur, quod observandi initium fiat, idque methodo Hippocratica (nos sumus vere Hippocratici) sic astronomus attentus confiderat folitarius curium astrorum, & ab omni rumore remotus, interim dum ignarum vulgus in plateis tumultuose concurrit, ad eclipses videndas per vitra infumata, & iterum discedit, dum unus ipsi acclamat, quod eclipsis postero die primo apparitura sit; sic in terris meridionalibus, quæ incunabula artis medicæ erant, illi, qui medicinam cum modestia ac sagacitate colunt, id sine omni rumore peragunt, illi e contra, qui plus æquo promiserant, necessitantur plateas obambulare, cerebro melodiis

gravido ad transeuntes alliciendos. Sic medici præteritorum sæculorum juxta Hipprocratis monita erant modesti, non garruli, dum interim Menocrates villos deambulabat populum adse convocans, tanquam ad ens extraordinarium monstrandum & qui litteras plenas su perbiæ ac jactantiæ ad Philippum regem scribebat.

30. Dum nostros comitamur medicos illi ante vel post ægrorum visitationem ad singulum ex nostris junioribus dicunt, vos adhunc, vos ad alium attendatis numerum, horum ægrorum geratis curam, per diem invisendi gratia sæpius accedite; tandem, ad interrogata aliquot verbis respondent. Sic precedebant parisiis Cl. viri Maloet, Verd lan, Macquart, l'Allouette, & Thierri, & monspellii Cl. Fournier, & Fargeon; sive

Doctrinæ pulsus addicti vel non addicti fint, eam tamen, ut omnes alias medicinæ partes callent, occulis no-Aris subjicunt, nobis explicant fine magno scientiæ, & critices apparatu; fensim nos exercitant, sine ostentatione, & clamore, non vota nostra extorquent, contenti, quod, quæ diversi authores prætendunt, nobis explicent, fciunt, quod, quæ uni placent, alteri displicent; non amant ex suis discipulis automata producere fatua & tristi, directæque libertati contrariæ monotoniæ addicta, & si fas est dicere artis nostræ genio. Ceterum valde approbo, quod confratribus meis, ac collegis, tuis discipulis comiseris vetulam illam ancillam, cujus pulsus adeo mirabilis, & aberrans crat (feptuagenariam ancillam plures medicinæ studiosi ejus pulpi-

tum explorarunt) sed etiam vellem, ut ipsis recommendasses, vel permissses examinare quarundam illarum juvencularum pulsus, quæ in ingruente pubertatis ardore sanguine redundant, & in pulcherrima vitæ periodo pro explicatione ac functionum declaratios ne vivunt, Saltem admittes, ut discipuli tui pulsum juniorum suæ ætatis, & personarum omnis ætatis ac sexus in statu fanitatis tangant.

Recommenda illis, ut pulsum tangant personis, quæ indigestionibus laborant, iis, qui præservative purgant, & tandem non prius promulgare, quod extraordinaria in pulsu quærantur-Nam hoe folum sufficeret ad multorum hominum pulsum turbandum, & discipulis tuis epitheta maligna ac ridicula comparanda, queis invidia in eos uti posit,

possit. Tales sunt nostrorum consilia ac dogmata ad nos habiliores, & aptiores ad pulsum explorandum faciundos. An sic tibi placebunt, & credisne, quod hæc levia, utilia junioribus tuam pulsus historiam completam deformassent?

31. Aliquæ adhuc quæstiones de hac materia mihi supersunt. Quomodo discipuli tui tangunt pulsum, & quemodo tu ipse? Cui methodo subscribis? opus habemus omnis hujus rei cognitione, ut fructum ex tuis observationibus & inventis capiamus; qua nam diei hora, habita ratione ad horas prandii, secundius est pulsum explorare? scio, quod detexeris ægris tuis ex illorum lecto exemptis & in sedili collocatis pul. sum agitari & dum facilius spiritum trahunt, illorum pulsuum matus magis ex-

plicari; Fide mea testor, quod professo. res nostri hæc omnia sciant & vidi ipsos pulsum ægorum tangentes, eosdem admonere non folum, ad fese erigendos, in lecto sedendos, sed adhuc ad obam. bulandum, si sit possibile, spiritum ducendum, tussiendum, loquendum, vel tacendum. Vidi, quomodo ægris brachia extendant, vel flectant, & omnes illorum situs variare faciant, vid eos tempore somni pulsus explorare, & noctes transigere ad momentum felix aucupandum &c. vidi horum unum occulis deligatis ad lectum ægri acce. dere & cognoscere ex illorum pulsu viscera affecta, vel in crisis labore constituta. Hæc omnia cum sapientia, ac prudentia, non cum magno rumore accidebant, uti id apud te (29.) observavi.

Imo fatebor, quod cum ubique juvenum vivacitas reperiatur, me quosdam meorum condiscipulorum vidisse, qui ad eum enthusiasmum pervenerant, ut & nosocomiis incommodi fuerint, & præceptoribus, qui illos pulsuum doctrina instruebant, & noso* comiorum horum administratoribus, & ægris ipsis minus vestris patientibus, ut a latere suorum lectorum unius horæ lecturam & multiplices circa medicinam dispositiones admittant. Hæc parva accidentia, an non quoque tibi accidere possent? an non credis, quod medicus ordinarius in sua quotidiana praxi etiam pulsum cognoscere possit, ac quidem nosocomii medicus? Certus sis, dari in gallia pagos, ubi medici pulsuum exploratores quotidie observationum numerum renovant, &

utilia inveniunt. Dantur loca, ubi ipse populus huic methodo adeo est assuetus, ut quotidie utriusque sexus homines videantur, qui medicis carpos porrigunt dicentes: en, Vir clarissime, explora, an catharrus meus maturescat, an brevi fputa habebo, an capitis dolorem narium hæmorrhagia tollet? an hæmorrhoides vel menstrua habebo? an meam colicam diarrhæa finiet? an meum pharmacum operari definet? an adhue vomam? dantur medici, qui quotidie ægris prædicunt: non tibi venam secabo, quia menstrua brevi apparebunt, quia in præsenti statu volo narium hæmorrhagiam exspectare: opus habes vomitorio vel purgante, nam intestina tua pro crisi laborant. Urinæ tuæ an non turbantur? &c. Hæc omnia recepta, cogninente, uti nullum dubium linguæ, & urinæ inspectio, & aliæ excretiones relinquunt: imo obstetrices, & plures adhuc obstetricantes dantur, qui ex pulsu cognoscunt, an gravida inster paucas dies vel horas parturiens futura sit. Et graviditas an cognosci potest? an ex pulsu? an poteris ergo sperare omnes hos felices successus de methodo, juxta quam historiam tuam perfecisti (perfecti)?

22. Absolvam demum tuæ methodi insufficientiam tibi probare, & majorem eminentiam illi ill. van Svieten attribuere, quæ & nostra est, dum tibi ante occulos ponam quasdam incertitudines & errores calculi, in quos tu ipse incidisti; dicis enim, te spatio ultimo-

timorum quatuordecim & dimidii anni, qui in demonstranda hippocratica medicina transiere, vidisse bis certe, & fors ter pulsum intermittentem ante diarhæam criticam (bis certe ac forte ter m) modo eodem tempore diarrhæam cum eodem pulsu semel casu fortuito, aut alterum aut forte tertium (casu unum, alterum ve, aut forte tertium n); illico id fiebat certo binis vicibus (bis certo) & tum fortuito una vice, aut saltem binis (casu unum alterumve); hic dicis, quod pulsus intermittens effectus vermium sit in intestinis nidulantium (a vermibus intermittere pulsum o) & alio loco prætendis, hanc veritatem antiquis tribuen-

m) T. 12. rat. m. c. 2. §. 7. p. 25.

n) P. 12. rat. m. c. 3. p. 100.

o) T. 12. rat, m. c. 2, S.7. p. 26.

buendam fore & tuæ experientiæ, non vero recentiorum (non ex recentiorum dogmate, verum a remota antiquitate), sic audaciter Solano præripis locum, iisque omnibus, qui post eum laborarunt, & addis, quod fimilis pulsus sæpe sit effectus vermium, sæpe vero non sit (sæpe vermium ejusmodi pulsus sit sæpe etiam minime) sed quid? an pulsus propter vermium præsentiam, vel primarum viarum faburram intermittat (fordes primarum viarum) hic pulsus an minus intestinalis est juxta tuos authores, qui tam longe ante tuam historiam de anno 1758. scripferant?

33. Modo dijudicandum relinquis, an hispania non specialiter observationibus Solani sit accommodata (Hispana Tellus, Victus, aerque, & Hispanorum idio

20年中八年中年18日18日

sincrasia num ejusmodi pulsuum causa existant); affirmas, quod in Hollandia, ubi per viginti annos praxin exercuisti, & ubi per octo annos Solani methodum tentaveras, non potueris aliquam huic methodo faustam observationem videre (batavo in aere, in quo praxin unde viginti annos exercui, & in quo annos octo in solanoniorum veritatem sedulus inquisivi . . non potui banc ejus experientiam practicam confirmare); nil dicam de scrupulosa hac aeris Hispanici & Hollandici comparatione; certe optime locata est. Verum, quare durantibus viginti annis praxis tuæ in Hollandia, & durante octo annorum applicatione tua ad folanonianum tuum studium nunquam reslectebas, neque ad intermittentiam, quam veteres te docuerunt effectum vermium

vel intestinorum infarctus esse, neque ad tuas proprias observationes, quæ eandem te docuissent veritatem? (non potui consirmare) sine dubio aerem mutare debuisses ad meliorem cognitionem aquirendam.

Ea quæ in aere batavo vidisti, nuljam cum iis quæ in aere austriaco vidisti, relationem habent.

An dabis, quod aer noster in Gallia, qui præcise inter Hispanicum & Batavum medium occupat locum, ultimo oportunior sit, ad observationes circa doctrinam pulsus instituendas.

34. In quo aere, si tibi placet, observasti, quæ in initio tractatus tui
de pulsu anno 1768. compilato adfers,
& de quibus prius loqueris, antequam
mentionem de solano & ejus asseclis se-

ceris? (quod autem mirum ipse observaverim, non reticebo p). Agitur de mercatore, in quo pluribus retro annis pulsum intermittentem in fanitatis statu invenisti, æqualem vero in statu morbi; bonus hic vir tuam derisit inquietu. dinem; (me inquietum risit) hæc res indicat, ut mihi apparet, te minus tunc temporis, quam hodie in pulsu suisse exercitum. Quidquid sit, si hic casus tibi in aere batavo accidisset, ante vel post Solani opus, quod juxta te anno 1741. apparuit, non potuisses affirmare, quod in Hollandia nil talium videris. Ergo in austria, ultimis quatuordecim annis & dimidio hoc mirum phænomenon invenisti; hinc epocha tua (pluribus retro annis) non tam alte ascendit, ac publicatio ope-

H

ris

P) P. 12 rat. med. c. 2. 5.7. p. 40.

**Recherches, in quo libro finitia inveniuntur, ut tamen minime pro miraculis venditentur, certe non potuisses id considerare, ut rem tam stupendam, & tibi solumodo particularem, cum veteres jam ejus mentio.

Epochæ omnes tuæ, tuæ observationes, tua sacta historica, an non commentarium quoddam mereri tibi videntur? admodum utile esset, ut ill. van Svieten huic operi manum admoveret.

35. Lubenter vellem, ut nostri recentieres te nihil docuissent, ut tibi

pro mea virili parte pro omnibus possibilibus inventis gratias agere possem; hujus gratitudinis officium libenter adimplerem, verum comprehen dere nequeo ex tuo libro, an omnia, quæ ibi reperiuntur, tibi attribuere intendas? incipiam loqui de tuis laboribus fors (34.) pluribus abhine annis exantlatis. Actu timeo, ne solumodo fueris occupatus cum pulsus doctrina duobus abhine annis plus minus; videris id ipsum fateri (a biennio novas observationes - - sedulo examinavi) & tibi demonstravi, te librum des Recherches ante hanc epocham non vidisse (14.) spero, quod hæc omnia luce clariora demonstraturus, & omnibus medicis sis probaturus, quod quingentæ observationes, de quibus loqueris, spatio duorum annorum solumodo haud factæ sint; id nimium foret. (Quingentorum ægrorum exacte omnia quæ ad pulsum cæteraque pertinent q) sive jam antiquæ, vel non antiquæ fint, has quingentas observationes publicare te rogo; appendicem adeo defideratum constituent ad Hippocratis libros epidemiorum; cæterum si forte tuis in explicandis pulsuum principalioribus caracteribus denominationes duri, magni, fortis, parvi, tenfi adhibueris, spero, quod benevole nobis explicaveris, ex quibus fignis nos judicare oporteat, pulsum esse durum, magnum &c. Crediderim, observationes, in quibus Rythmos pulsus a te notatos fuisse perhibes, a nostris omissos, in numero harum observationum quingentarum contineri; debe-

q) P. 12. rat. m. c. 3. J. 9. p. 146.

jo-

bebimus novas has tuæ dexteritati dilucidationes-

36. Semper avidus honorande præceptor, & archiater de te aliquid discendi & occasionem tibi præbendi, qua quæstioni pulsus majorem afferre valeas lucem, occulis tuis principaliora capita de pulsu subjiciam, quæ discipulis & publico in tuis præcedentibus operibus proposuisti. Singula pars tuorum operum parvum articuluin continebit; prima pars, in qua tanta cum modestia de tua hagæ batavorum obtenta existimatione & amore incolarum hujus urbis erga te loqueris (de summa existimatione maximoque erga me amore r) nil de pulsu in se continet, neque, si non fallar, verbo ejus mentio fit; hæc res in ma-

H 3

r) Rat, m. T. 1. p. 25.

dem de quibusdam morbis acutis differas, de crisibus, urinis, sanguine. Hæc pars in lucem prodiit An. 1756. codem anno, in quo liber des Recherches prodiit, & longo tempore post publicationem operis Cl. Nibelii, satis singulare equidem, quod cum in aere batavo per octo annos cum pulsus doctrina esses occupatus, non cogitaveris a tuo initio labores tuos in aere austriaco continuare.

Secunda tua pars anno 1757. edita, me docet, quod venam seces, dum pulsus est magnus & febrilis (si magnum pulsum valida febris comitetur s) quasi si pulsus magnus non sit, vena secari non debeat juxta hanc regulam. inveniebam etiam exemplum intermit-

ten-

s) Rat. m. T. 2. p. 4.

tentiæ seu cessationis integræ pulsus in ægro, qui diarrhæam habebat, & quare nil protulisti hac occasione, quæ de asphyxia judicas? & quare occasionem præteriisti annotandi, quantam similitudinem hæc tua observatio cum Solani ideis habeat, quas a decem abhinc annis examinas? tandem attendis in hac altera parte, ad pulsum debilem & inæqualem (debilitas ac in æqualitas pulsuum t) ut ad quoddam signum polypi species; & hæc omnia funt, quæ in hac parte de pulsu invenio, his addam cum tua licentia recommendationem, quam tuis lectoribus ingeris, imitandi sobriam Salomo. nis sapientiam u) vel sapientem sobrietatem.

H 4

37.

t) Rat. m, T. 2. p, 123.

u) Rat. m. T. 2. p. 145.

37. Dicis in tertia parte operum tuorum anno 1758. editorum, quod pulsus præceps celer, & contractus sit malignitatis signum (celer admodum contractusque x); loqueris ibidem de pulsu, qui in decursu morbi acuti debilis, intermittens, inæqualis fit; ægrotus sanes. cebat, sed qua crisi, id non adsers, & nec Solani, nec authoris des Recherches tam notabili pulsu præsente mentionem fecisti; certe tunc temporis Pulsus studio non incumbebas; deinde de pulsu debili ac inæquali cum specie quadam diarrheæ involuntariæ loqueris; alius casus, qui tibi doctrinam nostram in memoriam revocare debuisset. Idem dico de morbo hujus fæminæ, quæ habebat pulsum debilem, inæqualem, & in intervallis, & in ip-

fis

x) Rat. m, T.3.c. 1. p. 51.

fis pulsationibus; ad dis tandem diarrhæam apparuisse; nostrorum tamen
authorum non recordaris; hinc possum
concludere, quod primum operum
tuorum volumen, quod tres partes horum continet, non probet, quod peculiare studium circa doctrinam pulsus excolueris An. 1756-57-58.

38. In quarta tua parte rationis medendi loqueris de homine, qui cordis palpitationibus obnoxius pulsum parvum & valde in æqualem habebat; vomitus æqualem reddebat pulsum & palpitationes multæ debilitati junctas aufferebat; pulsus parvus, intermittens, tremens, de ipsius vita metum incutiebat & larga oriebatur Diarrhæa, ad tui admirationem æger convalescebat (alvus - - libera - - stupen-

pendos effectus). Et hæc historia an non tibi occulos aperuit, ratione Solani & authoris des Recherches, cognoscebas tamen tune temporis hos authores, tunc temporis studebas pulsui methodo recentiorum adaptata. Non loquebaris uti Wierus & alji, qui bene observabant pulsum, ejus caracteres belle pingebant, observationum suarum consequentias non intelligentes; deinde sequitur historia hydropicæ fæminæ, cujus pulsus erat parvus, vivus, & inæqualis, etiam parvus in cancro alicujus dominæ erat. En omne, quod opustuum de An. 1759. de pulsu continet, insistam per momentum, si tibi placet, huic epochæ. Annus 1759. medius est inter viginti annos, quos in exantlanda pulsuum doctrina adhibuisti, asseris nimirum jurejurando anno

1768, quod per viginti annos pulsus materiam trutinaveris (Deum testor, me eandem quæstionem toties a retro annis ad incudem revocasse, ne qua me negligentia a lumine veritatis privaret); hoc jus jurandum anno 1768, præstitum necessario fupponit, quod annus 1759, circiter inter viginti annos medium teneat; sed jam tibi probavi, quod ab anno 1756. prima operum tuorum epocha parum pulsui materiæ incubueris, item (33) quod ultimis octo annis, quos hagæ batavorum vixeras, nihil ejus materiæ inveneris, hinc possum concludere, quod de viginti his annis, quos pulsui te impendisse affirmas, primi decem anni nihil essentialis ad tuam pulsus historiam tibi attulerint; videbo, in quantum ultimi decem anni tibi inserviebant, & hos decem annos per opus tuum de anno 1768. cditum incipiam, ut illico possim ad annos 1759. & 1760. uniendos devenire.

39, En undecimum rationis medendi tomum, pulsus parvus & celer (cum celeritate parvitas) ut signum gangrænæ in hoc libro consideratur, venæsectionem ibi suades, quia pulsus est durus plenus, (cum pulsu duro, eoque pleno); quæstio ventilatur de observatione septali ægrum concernente, qui fine pulsu existebat, & usu frigidæ aquæ sanabatur, atque per largam ventris evacuationem. In oblivionem hic, ut alibi recentiores nostri veniunt, quorum opinionem septali observatio tam singulariter confirmat.

En tandem hæmorrhagiam, sed non stipatam cum pulsu Solani dicroto, est tamen ea pulsu suo notabilis, qui val-

de vibrans, mire vibrans modo in utroque carpo, modo in uno magis fentitur (pulsus admodum vibrans cum Hæmorrhagia unciarum duarum, naris quidem utriusque, sed sinistra potissimum naris vesperidenuo solinæ naris sinistræ se qui uncia. Pulsus Solani dicrotus observabatur nunquam, sed pulsus mire vibrans, nunc utroque carpo, nunc alterutro magis). En Solanum unicum citatum fine cæterorum pulsuum authorum verbulo. Pulsus hæmorrhagiæ dicis, dicrotus non erat, valde vibrabat, mire vibrabat; an hic pulsus vibrans tua inter inventa censendus? minime; is in Galeno aperte invenitur, qui speciem dicrotismi exinde fecerat, & pro hoc casu illum descripsisti, loco ut galenum cites; quid est pulsus vibrans? in qua re de reduplicatione differt, & de nostro

nasali, de pulsu menstruorum, de pulsu hæmorrhoidum, de dicroto? quare aliam impendis denominationem, quam eam, qua nostri recentiores utuntur, ad id exprimendum? hic sinis est undecimæ tuæ partis.

40. In decima parte nil invenio, quod pulsum ipcctaret, nisi quod valde vibrantem pulsum in tetanico in. veneris, in alio tetanico valde debilem. Cæterum hic de Hæmorrhagiis loqueris & præsertim de Hæmophtysi, ast pulsum, qui evacuationes has comitatur, non describis. Doles quod manibus tuis exciderint hæ occasiones, observationes per nostros de hac materia factas confirmandi; in nona tua parte de ægro loqueris, qui diarrhæam & pulsum valde intermittentem habebat, etiam in hoe loco tibi pulsus do-

Arina elabitur, in hoc torno tamen peculiariter circa doctrinam hanc verfaris. Juxta capitis sumarium multus de pulsu videri vis (de pulsu varia); quæ ibi recenses, vituperia sunt contra Galenum, propterea, quod pulsum in peripnevmonicis mollem esse dicat; affirmas post Morgagnium, quem pro duce assumpsisti ab hoc tempore, quo prodiit, & quem indesinenter describis, quod pulsus peripneum oniæ durus sit. An permittes, ut tibi demonstrem, quod, si librum des Recherches consultasses, rationes ibi invenisses, quare pulsus pectoris modo durus, modo mollis, modo fimplex, modo compositus, vel cum pulsu hæmorrhagiæ, sudoris, gastrico, capitali, complicatus inveniatur, omnium horum problematum resolutio te de decla** ando Galeno bellum impedire potuisset, a media tibi suggerere, melius omnia, quæ de pulsu peripnev monicorum dicit, intelligendi, quidquid sit nil præterivi eorum, quæ in nona tua parte pulsum concernunt.

41. Ad octavam venio partem; par. vis tuis homeliis contra magnam hæmorrhoidum hæresin impleta est, inqua tam parum de pulsu, quam in toto reliquo opere invenio. Dubito, an ibidem saltem pulsus nomen legatur, licet ibidem quidam morbi acuti & præfertim sudores recenseantur. An non ratione sudorum potuisses pulsus sudoris a galeni tempore ab omnibus medicis huc usque indicati mentionem fecisse. Septima tua pars anno 1762, edita parum de pulsu continet, ibi problema alicujus momenti reperio, quid febris

sebris Hæmorrhoidalis sit, sciscitaris, id quæris occasione historiæ hujus febris, quæ per quemdam edita fuerat, qui satis audaciter opiniones tuas deseruerat, & qui compedes fregerat, quibus decisiones tuæ ingenium ejus vinciebant. Audivi a medicis claris ac doctis dicere, quod hæc denominatio febris Hæmorrhoidalis optima sit, quod hæc febris in hominis natura reperiatur, eodem modo imo magis ac aliæ febres, de quibus ipse loqueris; hi, ut paucis dicam, ad tuam respondebunt quæstionem, quod Febris Hæmorrhoidalis illa nominetur, cujus subjectum Hæmorrhoidarius est, pulsus vero Hæmorrhoidalis, & crisis præsentia per Hæmorrhoides; videas, si hæc definitio tibi placeat, vel non placeat.

42. Ad sextam devolvor partem 1761. natam, sermo est ibi de pulsu celeri, duro, forti & phlogistico, qui fortior evadebat post parvam Hæmorrhagiam (fortis) ex vasis brachii post ope. rationem anevrismatis. Ægra moriebatur, sanguinis extravasatio in basi cranii inveniebatur, obstupeo, quod hic pulsus, qui cum illo hæmorrhagiarum similitudinem habet, tibi non in memoriam revocaverit, quæ authores nostri de ipso dicunt- Sermo etiam est de homine, qui pulsum durum fortem habebat, & cujus vasa post mortem examinata, nonnisi parvum cylindricum polypum continebant; tandem quæstio est de muliere, quæ in vitæ suæ fine pulsum inæqualem intermittentem, remittentem habebat, ut tamen mentio nulla fiat evacuationum, quas passa est; hæcque in sexta parte-Non

Non ibi, uti alibi, confundis celeritatem pulsus cum ejus frequentia, dum in tomo de 1768. has duas dispositiones post Morgagnium, & Stablium distinguis.

43. Tandem concludo, quod tomi anno 1768, priores nil de pulsu contineant, quam facta aliqua dispersa, quæ ad generale quoddam systema nequeunt reduci, quod in his juxta omnem amplitudinem doctrina recentiorum non sit examinata, quod ibidem quædam reperiantur observationes, quæ iis eo magis favent, quo magis eas obiter te fecisse constat, sine quod sequelas exinde deductas prævideris; quod dici non possit, quod ante annum 1768. ad historiam pulsus scribendam animum habueris (pulsus bistoriam conscripsi) quod usque ad annum

1768. aliud opus recentiorum, quam Cl. Nihelii non cognoveris; quod observationes tuæ anteriores hac epocha non respici possint, ut nostris oppositæ, quia nomenclaturas ac caracteres nostrorum pulsuum non noscebas; quod opus tuum de 1758. sine dubio pro maxime extenso volumine haberi debeat, quod de pulsu potueras scribere, sed quod haberi nequeat pro historia pulsus completa, quia plures species dantur, de quibus nullam mentionem injecisti; tandem quod ill. van Swieten longe te doctius de pulsu disseruerit, juxta mentem recentiorum, paucis quidem terminis, & quod ipfius observandi modus ac observationes proponendi methodus tuam longe antecedat.

44. An omnia de operibus anterioribus illo de 1768. proposui? minime; ad vos me converto, illustria facultatis viennensis membra. Non dedignemini, quod junior monspelliensis doctor querelas suas, & vivum sed respe-Etu dignum dolorem contra vestræ civitatis Professorem Antonium de Haen ad pedes vestros devolvat; absit, ut uni vestrum confratrum debitam reverentiam demam; sed permittite quæso, honorandissimi artis medicæ magistri, ut ante oculos vestros opera ejus de 1768. 1760. aperiam; in propiis terminis sese explicat in primo opere, quod Hippocrates gnarus & expers fuerit in pulso noscendo, quod eum consultaverit pro diagnosi & prognosi, aliquando nobis attentius & exactius (ad diagnosin prognosin que formandam ali-

I 3

quan-

quando nobis attentius, & accuratius - - descripsisse accurate in acutioribus morbis pulsum arteriarum y) id anno 1758. Hænius vester confirmat, & en, que aliquot annis prius edidit (pars 9. c. 2.) Hippocrates pauca de pulsu reliquit, de pulsu peripnevmoniæ nihil docuit (peripnevmoniæ pulsum, Hippocrate, quia de pulsibus non adeo multa babet, non describente;) juxta Cl. Hanium anno 1768. nullus datur author diffusior, nullus plus arbitrarius, inutilior Galeno nullus (in doctrina pulsuum Galeno difficilior, subtilior, plusque arbitrarius eandemque ob causam posteritatt inutilior, z) alio loco vero Galenum consultare opus habet (Galenum confulamus necesse est); singulare admodum est, quod il-

lu-

y) T. 12. rat. m. c. 1. p. 12.

z) T. 12. rat. m. c. 2. in sumario p. 16.

lustris vester præses continuo Galenum citet in pulsuum materia; observate erga illust. Præsidem venerationis defectum, observate judicia, ac contradictiones, quas vestræ sapientiæ ac æquitati discernendas relinquo.

45. Adhuc auribus vestris mihi favete, audeamne vos rogare. An. 1768. Cl. Hænius in terminis non æquivocis pronunciaverat, quod novæ pulsuum observationes locum in Hollandia & Austria non habeant, &, quod has observationes factu sit impossibile in quocunque terrarum loco (observationes de pulsu novas in belgio austriave baud observari dicam, verum etiam nullibi terrarum veras, aut observari posse enuntiabo a) Nihil hac assertione clarius, acutius

I 4

nihil,

a) P. 12. rat. m. infine c. 3. p. 161.

nihil, ac despotismum maxime redolens.

Cl. Hænius certe observationem ill. van Svieten de pulsu menstruorum oblivioni tradidit, quæ sola jam possibilisæpius sic prænunciandi ostentatem dit. En inauditam huc usque contradictionem: Hænius sui ipsius immemor est, non recordatur An. 1768. ipfum paucis abhinc annis sese sic expressis. fe (pars quinta c. 2. (pulsus observatus & comparatus cum cæteris coctionis signis, circa crisium tempora occasionem mibi præbuit sæpius authore Solano evacuationem criticam vomitu, aut alvo futuram prædicendi ad ægrorum lectos in nosocomio) qualis hic Cl Hænii procedendi modus? honesti, dicitalio loco bic author, conjurare debent ad orbi facta hæc perfidia signata patefacienda (cautos animabimus, ut malam no-Aram

firam fidem orbi patefaciant b): videte viri doctissimi, quæ vobis agenda. Vobis ac vestro præsidi hominem denuncio, qui ipsum in persona, contempsit, simulans non cognoscere se
ejus opera, & affectans primus
haberi, qui de pulsus materia inter vos
cogitavit, præsertim de illo menstruorum (26)

46. Illum huc usque ut talem depinxi, qui voluit completam pulsus historiam & recentiorum opinionem scribere, sine quod principaliores eorum libros cognoverit (3. 4. 5.) qui descripsit & mutilavit Morgagnium (8. 9. 10.) qui sibi ipsi ratione sudoris contradixit (16. 17.) qui memoriæ Galeni insultavit (2.) qui calumniose accusavit authorum nostrorum aliquem

Is

con-

b) P. 6. c. 6.

contemptus Hippocratici (14.) qui de historia chinensium loqui negligebat in opere, quod historiam pulsus completam nominat, (20.) qui assertiones nostrorum authorum falsivicavit, (21.) qui sibi in plurimis observationibus contradixit, (32.) qui tentavit obscurare epochas fuarum de pulsu annotationum, ut nostris prior haberi possit, (34.) qui nonisi de pulsu generalia & locos communes in pluribus partibus proposuit, (33. 42.) qui affirmaverat inventorem methodi se esse, in qua de pulsus lentore vel frequentia decernitur, (35.) qui in diversis operibus confuderat pulsus celeritatem cum ejus frequentia, interim dum An. 1767. essen. tialem differentiam inter has duas pulsus modificationes juxta Morgagnum statuerat, (34.) qui pro eo haberi contenderat, qui per viginti annos in materia pulsus laboravit, dum nonnisi an. no 1768, opera nostra nouerat de anno 1755. composita, (14.) qui vestros studiosos methodum docuit tumultuofam, inutilem, jactantiæ plenam ad explorandum pulsum, loco ut solam proficiendi in hac re methodum ill. van Svieten imitari debuisset; qui edixerat fe intra duos annos perfecisse centum quinquaginta observationes, quæ omnia in morbis videnda contincrent, (35) qui nomen vibrans pulsui homorrhagiarum attribuit, ut celet id, quod alii authores de eo dixerant, & ad nomen inventoris reportandum.

47. Venio tandem ad vos, ut oculis vestris subjiciam, quacum libertate hic medicus de aere vestro disponat, post quam de aere batavo disposuit, &

animum universum regnandi concepit. Prius edixit, Hippocratem prædictiones omnes fecisse, & cognovisse morbos tangendo pulsum, & nobis similes cognitiones aquirendas prohibere vult; vult, ut, quæ Hippocrates fecit, ab aliis in Europa fieri impossibile judicemus; probabam, quod evidenter ratione Hippocratis sibi contra dixerit, modo illum pro authore omnis rei sphygmicæ tenens, modo edicens, eum non adeo multa de pulsu habere; demonstravi, & qualis etiam mea sit admiratio, non potui me cohibere, quin adhuc oftendam, quod, posteaquam novam pulsus doctrinam, quantum potuit, calumniaverat, flocci habuerat, & maledictis prosciderat, ut inutilem, imposfibilem, perniciosam confideraverat, formaliter promulgaverit, quod sæpissi-

Præ.

me juxta pulsum prædixerit (prædixi) & quid? non unicam crifin, sed illam vo. mitus, & alvi; & quoties? non una sed pluribus vicibus, sed sæpius ac sine dubio id dicere valet (sapius); & ubi? non folus vel occultatus sed in nosocomio (nosocomio) in ipsa austria, ubi anno 1768. ipfi placuit fore impossibile prædictiones de pulsu facere; an iple ut author has prædictiones fecit? non, Solano authore; an fortituto id contigit, & quod, quæ faciebat, non cognoverit? non, sed dum attente tempora, & signa crisium comparavit (circa criticum tempus & cum coctionis signis) jungebat illico crisium doctrinæ eam de pulsu, & tamen An. 1768. dicit, quod doctrina pulsus sit facta ad crises turbandas, & medicinam evertendam (medicinam evertendam c)

c) T. 12, C. 4. p. 161.

Prædictiones, quas tantoties fecit, quare fieri non possent a nobis viri clarissimi, & ubique, ubi medici tam sapientes ac vos & doctores nostri reperiuntur? SiCl. Hanius has observationes non fecit, imposuit, quia illes annunciabat! si easdem fecit, hodie imponere vult; a quo tempore fidem meretur? An anno 1760? an aliquot annis ante? & quid fidei tali homini sibi ipsi contras dicenti adhibendum? vos judicium feratis, viri sapientissimi & perillustres artis doctores. Ad vos, uti decet, ad vestram appello eruditionem & ex veneratione de omnibus, quæ ad huc dicenda haberem, taceo; forsan aliquando etiam ea examinabo, quæ de crisibus nobis objecit in tomo rationis medendi 1768-

FINIS.

